

Euroopan unionin virallinen lehti

L 234

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta
29. elokuuta 2006

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 1280/2006, annettu 28 päivänä elokuuta 2006, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

★ **Komission asetus (EY) N:o 1281/2006, annettu 28 päivänä elokuuta 2006, asetuksesta (EY) N:o 595/2004 poikkeamisesta markkinointivuonna 2005/2006 ostajille ja tuottajille säädetyin maidon ja maitotuotteiden maksun suorittamisen määräajan osalta 3**

★ **Komission asetus (EY) N:o 1282/2006, annettu 17 päivänä elokuuta 2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maidon ja maitotuotteiden vientitodistusten ja vientitukien osalta 4**

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2006/581/EY:

★ **Komission päätös, tehty 7 päivänä elokuuta 2006 rikos- ja rikoslainkäyttötietoihin liittyviä toimintapoliittisia tarpeita käsittelevän asiantuntijaryhmän perustamisesta 29**

2006/582/EY:

★ **Komission päätös, tehty 28 päivänä elokuuta 2006, Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevien, suojaavalla kärjyksellä varustettujen jalkineiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä 33**

2006/583/EY:

★ **Komission suositus, annettu 17 päivänä elokuuta 2006, viljassa ja viljatuotteissa esiintyvien *Fusarium*-toksiinien ehkäisemisestä ja vähentämisestä ⁽¹⁾ 35**

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

- ★ **Komission päätös, tehty 25 päivänä elokuuta 2006, jäsenvaltioiden mahdollisuudesta pidentää uuden tehoaineen beflubutamidin väliaikaisia lupia** *(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 3806)* ⁽¹⁾ ... 41

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1280/2006,
annettu 28 päivänä elokuuta 2006,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierron monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä elokuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä elokuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 386/2005 (EUVL L 62, 9.3.2005, s. 3).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 28 päivänä elokuuta 2006 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	87,3
	068	147,1
	999	117,2
0707 00 05	052	93,1
	999	93,1
0709 90 70	052	78,7
	999	78,7
0805 50 10	388	81,1
	524	48,0
	528	55,1
	999	61,4
0806 10 10	052	89,4
	220	99,0
	624	139,0
	999	109,1
0808 10 80	388	100,8
	400	92,0
	508	81,8
	512	83,4
	528	69,3
	720	82,6
	800	140,1
	804	102,2
0808 20 50	999	94,0
	052	122,8
	388	92,2
0809 30 10, 0809 30 90	999	107,5
	052	123,3
	999	123,3
0809 40 05	052	82,7
	098	45,7
	624	149,1
	999	92,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 750/2005 (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1281/2006,**annettu 28 päivänä elokuuta 2006,****asetuksesta (EY) N:o 595/2004 poikkeamisesta markkinointivuonna 2005/2006 ostajille ja tuottajille
säädetyn maidon ja maitotuotteiden maksun suorittamisen määräajan osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 595/2004 ⁽²⁾ vahvistetaan muun muassa maksujen suorittamista koskevat määräajat ja edellytykset. Asetuksen (EY) N:o 595/2004 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ennen kunkin vuoden 1 päivää syyskuuta maksuvelvollisten ostajien tai, kun on kyse suoramyynnistä, maksuvelvollisten tuottajien on suoritettava maksu toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltion vahvistamia sääntöjä noudattaen. Jos määräaikaa ei noudateta, maksettavaan summaan lisätään korko mainitun artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (2) Talousarviolaskelmien parantamiseksi ja budjettihallinnon joustavoimiseksi asetusta (EY) N:o 1788/2003 ollaan muuttamassa siten, että mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltioille säädetyn maksun suorittamista koskevaa määräaikaa pidennettäisiin ja että tiettyille jäsenvaltioille annettaisiin lupa siirtää kansallisia viitemääriä suoramyynnin ja toimitusten välillä markkinointivuonna 2005/2006 mainitun asetuksen 1 artiklan 1

kohdassa tarkoitetun 12 kuukauden pituisen jakson aikana. Jotta kansalliset hallintoelimet voisivat panna tehokkaasti täytäntöön nämä uudet säännökset, on syytä pidentää markkinointivuoden 2005/2006 osalta myös maidon ostajille säädettyjen maksujen suorittamisen määräaikaa poikkeamalla asetuksen (EY) N:o 595/2004 15 artiklan 1 ja 2 kohdasta. Hallinnollisista syistä on syytä säätää eri määräaika jäsenvaltioille, jotka tekevät kansallisten viitemäärien siirtoja.

- (3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 595/2004 15 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot saavat markkinointivuoden 2005/2006 12 kuukauden pituisen jakson aikana pidentää maksettaville määrille asetettua määräaikaa seuraavasti:

- a) 1 päivään marraskuuta 2006 Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Puolan, Slovenian ja Slovakian osalta;
- b) 1 päivään lokakuuta 2006 muiden jäsenvaltioiden osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä elokuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 123. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2217/2004 (EUVL L 375, 23.12.2004, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 94, 31.3.2004, s. 22.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1282/2006,**annettu 17 päivänä elokuuta 2006,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maidon ja maitotuotteiden vientitodistusten ja vientitukien osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 3 kohdan, 30 artiklan 1 kohdan ja 31 artiklan 14 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1255/1999 muun muassa vahvistetaan maito- ja maitotuotealan vientitukien myöntämistä koskevat yleiset säännöt erityisesti tukien arvoa ja määrää koskevien rajoitusten valvonnan mahdollistamiseksi. Yksityiskohtaiset säännöt näiden yleisten sääntöjen soveltamisesta vahvistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 804/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta 26 päivänä tammikuuta 1999 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 174/1999 ⁽²⁾.
- (2) Asetukseen (EY) N:o 174/1999 on tehty useaan otteeseen merkittäviä muutoksia. Koska lisää muutoksia on tehtävä, asetus (EY) N:o 174/1999 olisi selkeyden ja tehokkuuden vuoksi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.
- (3) GATT-neuvottelujen Uruguayn kierroksen aikana tehdyn ja neuvoston päätöksellä 94/800/EY ⁽³⁾ hyväksytyn maatalousalan sopimuksen, jäljempänä 'maataloussopimus' ⁽⁴⁾, mukaisesti maataloustuotteiden, myös maitotuotteiden, viennissä myönnetään vientitukia 1 päivästä heinäkuuta 1995 alkaen kunkin 12 kuukauden pituisen ajanjakson osalta tavaramäärinä ja arvona ilmaistuissa rajoissa. Jotta näiden rajojen noudattaminen voidaan varmistaa, vientitodistusten myöntämistä olisi valvottava ja menettelyt hyväksyttävä vientitukeen oikeutettujen määrrien jakamiseksi.

- (4) Maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistus-todistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ⁽⁵⁾ 5 artiklassa säädetään erityistoiminnoista ja määristä, joiden alittavilta osin vientitodistusta ei vaadita. Tältä osin olisi annettava erityissäännöksiä maito- ja maitotuotealan osalta.

- (5) Kyseisessä asetuksessa sallittua suurinta poikkeamaa tuotteiden vientimäärän ja asianomaisessa todistuksessa ilmoitetun määrän välillä olisi pienennettävä, ja vientitukea ei tulisi maksaa todistuksessa ilmoitetun määrän ylittävälle määrälle, jotta rajojen noudattamista voitaisiin valvoa tehokkaasti. Todistushakemuksia jätettäessä annettavien vakuuksien on oltava riittävän suuret, jotta estetään hakemusten tekeminen keinottelutarkoituksessa.

- (6) Vientitodistusten voimassaoloaika olisi vahvistettava.

- (7) Vientituotteiden tarkan valvonnan varmistamiseksi ja keinottelun vaaran minimoimiseksi olisi rajoitettava mahdollisuutta vaihtaa tuote, jolle todistus on myönnetty.

- (8) Maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 15 päivänä huhtikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 ⁽⁶⁾ 4 artiklan 2 kohdassa säädetään tuen ennakkovahvistuksen sisältävien vientitodistusten käytöstä muiden kuin todistuksen 16 kohdassa mainittuun kaksitoistatunusnumeroiseen tuotekoodiin kuuluvien tuotteiden viennissä. Tätä säännöstä sovelletaan johonkin erityisalaan ainoastaan, jos tuoteluokat on määritelty asetuksen (EY) N:o 1291/2000 14 artiklan mukaisesti ja tuoterhyhmät asetuksen (EY) N:o 800/1999 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen luettelakohdan mukaisesti.

- (9) Maito- ja maitotuotealan tuoteluokat on jo määritelty viittaamalla maataloussopimuksessa määrättyihin luokkiin. Järjestelmän moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi käytettävä näitä luokkia ja sovellettava asetuksen (EY) N:o 800/1999 4 artiklan 2 kohdan säännöksiä ainoastaan tuoterhyhmien määritelmän perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1913/2005 (EUVL L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 20, 27.1.1999, s. 8. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 508/2006 (EUVL L 92, 30.3.2006, s. 10).

⁽³⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

⁽⁵⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 410/2006 (EUVL L 71, 10.3.2006, s. 7).

⁽⁶⁾ EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 671/2004 (EUVL L 105, 14.4.2004, s. 5).

- (10) Maitoalan tuet vahvistetaan hyvin tarkan tukierittelyn perusteella erityisesti tuotteiden rasvapitoisuuden mukaan. Jotta tätä ei asetettaisi kyseenalaiseksi ja asetuksen (EY) N:o 800/1999 4 artiklan 2 kohdassa säädetty tavoite voitaisiin saavuttaa, tuoteryhmät olisi määriteltävä tarkasti. Yhdenmukaisuuden vuoksi on soveliasta soveltaa tätä sääntöä kaikkiin maitotuotteisiin ja määritellä juuston tuoteryhmät vastaavalla tavalla.
- (11) Jotta niitä edellytyksiä koskevat säännökset, joilla todistuksen haltija saa viedä muita kuin vientitodistuksen 16 kohdassa mainittuja tuotteita, olisivat yhdenmukaiset asetuksen (EY) N:o 800/1999 säännösten kanssa, todistusten haltijoilta ei enää tulisi vaatia muutoksen pyytämistä ennen vientimuodollisuuksien suorittamista. Jotta nykyisen järjestelmän mukaisesti ja tämän asetuksen mukaisesti vientiä harjoittavia toimijoita kohdeltaisiin tasaveroisesti, kyseistä säännöstä voidaan soveltaa takautuvasti todistuksen haltijan pyynnöstä.
- (12) Jotta toimijat voisivat osallistua kolmansien maiden avaamiin tarjouskilpailuihin ilman, että määrällisten rajoitusten noudattamista silti vaarannetaan, olisi otettava käyttöön väliaikaisten todistusten järjestelmä, jossa tarjouskilpailun voittajille annetaan oikeus saada lopullinen todistus. Jotta tällaisten todistusten moitteeton käyttö varmistettaisiin, eräissä tukea saavissa vientitapahtumissa olisi pakko ilmoittaa määräämä.
- (13) Jotta varmistetaan, että jäsenvaltioiden komissiolle toimitamiin tietoihin perustuvia todistuksia valvotaan tehokkaasti, olisi säädettävä määrääjasta ennen todistuksen antamista. Järjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja erityisesti sen varmistamiseksi, että määrät jaetaan tasapuolisesti maataloussopimuksessa määrättyjä rajoituksia noudattaen, on tarpeen säätää eri hallintotoimenpiteistä ja erityisesti todistusten myöntämisen keskeyttämisestä ja jakokertoimen soveltamisesta tarvittaessa haettuihin määriin.
- (14) Elintarvikeaputoimitukset olisi vapautettava eräistä vientitodistusten myöntämistä koskevista säännöksistä.
- (15) Tiettyjen juustojen osalta on ilmennyt, että vientitodistushakemusten lukumäärä vaihtelee määräraikan mukaan. Jotta todistushakemuksissa ilmoitetun määräraikan perusteella eriytettäviä erityistoimenpiteitä voitaisiin soveltaa, olisi vahvistettava määräraikkavyöhykkeet, ja vientitodistuksissa ilmoitettavan määräraikkavyöhykkeen on oltava pakollinen CN-koodiin 0406 kuuluville tuotteille.
- (16) Lisättyä sokeria sisältävien maitotuotteiden, joiden hinnat määräytyvät niiden ainesosien hintojen perusteella, osalta olisi täsmennettävä tuen vahvistamismenetelmää siten, että tuki määräytyy ainesosien prosentuaalisen osuuden perusteella. Näitä tuotteita koskevien tukien hallinnoinnin helpottamiseksi ja erityisesti maataloussopimuksen mukaisten vientisitoumusten noudattamista koskevien toimenpiteiden helpottamiseksi olisi vahvistettava enimmäismäärä lisätylle sakkaroosille, jolle tukea voidaan myöntää. Näiden tuotteiden edustavaksi sakkaroosipitoisuudeksi katsotaan 43 painoprosenttia koko tuotteesta.
- (17) Asetuksen (EY) N:o 800/1999 11 artiklan 6 kohdassa säädetään mahdollisuudesta myöntää tukea yhteisöstä peräisin oleville sisäisessä jalostusmenettelyssä valmistetun sulatejuuston ainesosille. Olisi säädettävä erityissääntöjä tämän erityistoimenpiteen moitteettoman toiminnan ja tehokkaan valvonnan varmistamiseksi.
- (18) Neuvoston päätöksellä 95/591/EY⁽⁷⁾ hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Kanadan sopimuksen⁽⁸⁾ mukaan yhteisön myöntämä vientitodistus on esitettävä sellaisista juustoista, joiden tuonti Kanadaan oikeuttaa etuuskohteluun. Olisi säädettävä tällaisten todistusten myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Jotta voidaan varmistaa, että Kanadaan kiintiössä tuodut juustomäärät vastaavat todistuksissa myönnettyjä määriä, Kanadan viranomaisten asianmukaisesti leimaamat todistukset olisi palautettava jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja jäsenvaltioiden olisi toimitettava vientiä koskevat tiedot komissiolle. On syytä täsmentää, että tällaisissa tapauksissa vaaditaan vähimmäisvakuus, vaikka tukea ei myönnetäkään.
- (19) Yhteisöllä on mahdollisuus nimetä maahantuojat, jotka saavat tuoda yhteisöstä peräisin olevaa juustoa Amerikan yhdysvaltoihin maataloussopimuksessa määrättyssä lisäkiintiössä. Jotta yhteisö voisi saada mahdollisimman suuren hyödyn tästä kiintiöstä, olisi säädettävä kyseisten tuotteiden vientitodistusten jakoon perustuvasta menettelystä, jota noudattaen maahantuojat nimitetään.

⁽⁷⁾ EYVL L 334, 30.12.1995, s. 25.

⁽⁸⁾ EYVL L 334, 30.12.1995, s. 33.

- (20) Maitojauheen tuontisuojaaja Dominikaanisessa tasavallassa koskevan Euroopan yhteisön ja Dominikaanisen tasaval-
lan yhteisymmärryspöytäkirjan ⁽⁹⁾, joka hyväksyttiin neu-
voston päätöksellä 98/486/EY ⁽¹⁰⁾, mukaan yhteisö hal-
linnoi tariffikiintiöosuuttaan vientitodistusjärjestelmällä.
Sen vuoksi olisi vahvistettava todistusten myöntämisme-
nettely. Jotta varmistetaan, että Dominikaaniseen tasaval-
taan tuodut tuotteet luetaan kiintiöön ja että tuontituot-
teet ja todistuksessa mainittavat tuotteet vastaavat toisi-
aan, viejän on tuonnin yhteydessä esitettävä oikeaksi to-
distettu jäljennös vienti-ilmoituksesta, jonka on sisället-
tävä tietyt tiedot.
- (21) Komission asetuksessa (ETY) N:o 896/84 ⁽¹¹⁾ säädetään
täydentäviä säännöksiä tukien myöntämisestä silloin,
kun maidon markkinointivuoden vaihtuessa interventio-
hinnat muuttuvat. Kyseisissä säännöksissä annetaan mah-
dollisuus vahvistaa erilaiset tukimäärät tuotteiden valmis-
tuspäivän mukaan. Tuotantopäivän todistaminen ja asiaa
koskevien asiakirjojen ja tilien oikeellisuuden tarkastami-
nen ovat osoittautuneet erittäin monimutkaisiksi ja työ-
läiksi. Sama tavoite voidaan saavuttaa muuttamalla vien-
titodistusten voimassaoloaikaa. Sen vuoksi asetus (ETY)
N:o 896/84 olisi kumottava.
- (22) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja
maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖT

1 artikla

Tässä asetuksessa säädetään

- a) yleiset säännöt yhteisöstä vietävien asetuksen (EY) N:o
1255/1999 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden todistuksista
ja vientituista;
- b) erityissäännöt kyseisten tuotteiden viennistä yhteisöstä eräi-
siin kolmansiin maihin.

⁽⁹⁾ EYVL L 218, 6.8.1998, s. 46.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 218, 6.8.1998, s. 45.

⁽¹¹⁾ EYVL L 91, 1.4.1984, s. 71. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna asetuksella (ETY) N:o 222/88 (EYVL L 28, 1.2.1988,
s. 1).

2 artikla

Asetusten (EY) N:o 800/1999 ja (EY) N:o 1291/2000 säännök-
siä sovelletaan, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta
johdu.

II LUKU

YLEISET SÄÄNNÖT

3 artikla

1. Lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 1291/2000 5 artik-
lan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä ja neljän-
nessä luetelmakohdassa tarkoitettuja tapauksia vientitodistus
vaaditaan, kun yhteisöstä viedään sellaisia asetuksen (EY) N:o
1255/1999 1 artiklassa lueteltuja tuotteita, joille haetaan vienti-
tukea.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 5 artiklan 1
kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetään, tuen ennak-
kovahvistuksen sisältävää vientitodistusta voidaan kuitenkin
käyttää tuen myöntämiseksi asetuksen (EY) N:o 800/1999 36
artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuille maitotuotteille.

2. Jotta asetuksen (EY) N:o 1255/1999 1 artiklassa luetel-
luille tuotteille voidaan myöntää tukea, niiden on täytettävä
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o
852/2004 ⁽¹²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuks-
sa (EY) N:o 853/2004 ⁽¹³⁾ säädetty vaatimukset erityisesti siltä
osin kuin ne koskevat hyväksytyssä laitoksessa tapahtuvaa val-
mistamista ja asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä II olevassa
I jaksossa tarkoitettujen tunnistusmerkintävaatimusten noudatta-
mista.

4 artikla

1. Maksettava tukimäärä on vientitodistushakemuksen tai so-
veltuvien osin väliaikaista todistusta koskevan hakemuksen jättö-
päivänä voimassa oleva tuen määrä.

2. Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 1 artiklassa tarkoitettujen
tuotteiden tuen ennakkovahvistuksen sisältävää todistusta kos-
kevat hakemukset, jotka on asetuksen (EY) N:o 1291/2000 17
artiklan mukaisesti jätetty kunkin komission asetuksen (EY) N:o
581/2004 ⁽¹⁴⁾ 2 artiklan 2 kohdassa ja komission asetuksen
(EY) N:o 582/2004 ⁽¹⁵⁾ 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tar-
jouskilpailujakson päättymistä seuraavana keskiviikkona ja
torstaina, katsotaan jätetyiksi kyseistä torstaita seuraavana työ-
päivänä.

⁽¹²⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1, oikaistu toisinto EUVL L 226,
25.6.2004, s. 3.

⁽¹³⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55, oikaistu toisinto EUVL L 226,
25.6.2004, s. 22.

⁽¹⁴⁾ EUVL L 90, 27.3.2004, s. 64.

⁽¹⁵⁾ EUVL L 90, 27.3.2004, s. 67.

3. Todistushakemusten ja todistusten 7 kohdassa on mainittava määräämä ja määräämä tai -alueen koodi, sellaisena kuin se mainitaan komission asetuksessa (EY) N:o 750/2005 ⁽¹⁶⁾ säädetyssä yhteisön ulkomaankauppatilastojen ja jäsenvaltioiden välisen kaupan tilastojen maa- ja alueluokituksessa.

4. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettua tapauksessa, kun vienti-ilmoituksessa mainitaan useita komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 ⁽¹⁷⁾ vahvistetun maataloustuotteiden vientitukinimikkeistön, jäljempänä 'tukinimikkeistö', tai yhdistetyn nimikkeistön eri koodeja, jokaiseen koodiin liittyvien tietojen katsotaan muodostavan erillisen ilmoituksen.

5 artikla

Tukea ei myönnetä juuston vientiin, jos vapaasti rajalla -hintaa on alle 230 euroa 100 kilogrammalta ennen tuen soveltamista vientijäsenvaltiossa. Vapaasti rajalla -hinnalla tarkoitetaan noudettuna lähettäjältä -hintaa, johon on lisätty kolmen euron suuruinen kiinteä määrä 100:aa kilogrammaa kohti.

Kun vientitukea haetaan, todistushakemusten ja todistusten 22 kohdassa on oltava maininta "asetuksen (EY) N:o 1282/2006 5 artiklassa tarkoitettu vapaasti rajalla -vähimmäishinta".

Toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä hakijoiden on toimitettava kaikki lisätiedot ja -perustelut, joita viranomaiset pitävät tarpeellisina, jotta ne voisivat varmistua siitä, että vapaasti rajalla -hintaa noudatetaan tullimuodollisuuksia täytettäessä, ja hyväksyttävä soveltuvin osin kyseisten viranomaisten tekemät neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 4045/89 ⁽¹⁸⁾ säädetyt kirjanpidon tarkastukset.

6 artikla

1. GATT-neuvottelujen Uruguayn kierroksen aikana tehdyssä maataloussopimuksessa, jäljempänä 'maataloussopimus', tarkoitettut tuoteluokat vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I.

2. Asetuksen (EY) N:o 800/1999 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettut tuoterhyt vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä II.

7 artikla

1. Todistushakemusten ja todistusten 16 kohdassa on oltava tukinimikkeistön kaksitoistanumeroinen tuotekoodi silloin, kun

tukea haetaan, tai kahdeksannumeroinen yhdistetyn nimikkeistön koodi silloin, kun tukea ei haeta. Todistus on voimassa ainoastaan kyseiselle tuotteelle lukuun ottamatta 2 ja 3 kohdassa määriteltyjä poikkeuksia.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, vientitodistus on voimassa myös muuhun kuin 16 kohtaan merkittyyn kaksitoistanumeroiseen tuotekoodiin kuuluvalla tuotteella, jos molemmille tuotteille myönnetään yhtä suuri vientituki ja molemmat tuotteet kuuluvat samaan liitteessä I tarkoitettuun tuoteluokkaan.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, vientitodistus on voimassa myös muuhun kuin 16 kohtaan merkittyyn kaksitoistanumeroiseen tuotekoodiin kuuluvalla tuotteella, jos molemmat tuotteet kuuluvat samaan liitteessä II tarkoitettuun tuoterhyhmään.

Tällaisissa tapauksissa tuki lasketaan asetuksen (EY) N:o 800/1999 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

8 artikla

Vientitodistukset ovat voimassa niiden asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua antamispäivästä

- a) todistuksen antamiskuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppuun CN-koodiin 0402 10 kuuluvien tuotteiden osalta;
- b) todistuksen antamiskuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppuun CN-koodiin 0405 kuuluvien tuotteiden osalta;
- c) todistuksen antamiskuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppuun CN-koodiin 0406 kuuluvien tuotteiden osalta;
- d) todistuksen antamiskuukautta seuraavan neljännen kuukauden loppuun muiden asetuksen (EY) N:o 1255/1999 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta;

e) siihen päivään, johon mennessä tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tarjouksilpailusta johtuvat velvoitteet on täytettävä, ja enintään tämän asetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua lopullisen vientitodistuksen antamiskuukautta seuraavan kahdeksannen kuukauden loppuun.

⁽¹⁶⁾ EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12.

⁽¹⁷⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽¹⁸⁾ EYVL L 388, 30.12.1989, s. 18.

9 artikla

1. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1291/2000 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kolmannessa maassa sijaitsevan julkisen elimen avaama tarjouskilpailu, joka ei koske CN-koodiin 0406 kuuluvia tuotteita, toimijat voivat hakea väliaikaista vientitodistusta tarjouksensa mukaiselle tavaramäärälle edellyttäen että ne asettavat vakuuden.

Väliaikaisten todistusten vakuuden suuruus on 75 prosenttia tämän asetuksen 10 artiklan mukaisesti laskettavasta määrästä, mutta vähintään 5 euroa 100:aa kilogrammaa kohti.

Toimijoiden on esitettävä todiste tarjouskilpailun avaavan elimen julkisesta tai julkisoikeudellisesta luonteesta.

2. Väliaikaiset todistukset annetaan hakemuksen jättöpäivää seuraavana viidentenä työpäivänä, jollei 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ole toteutettu.

3. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 49 artiklan 5 kohdassa säädetään, kyseisessä kohdassa tarkoitettu ilmoituksen toimituksen määräaika on 60 päivää.

Ennen tämän määräajan päättymistä toimijoiden on haettava lopullista vientitodistusta, joka annetaan heti kun esitetään todiste tarjouskilpailun voittamisesta.

Esitettäessä todiste tarjouksen hylkäämisestä tai siitä, että tarjouskilpailu on ratkaistu pienemmän kuin väliaikaisessa todistuksessa ilmoitetun määrän osalta, vakuus vapautetaan tapauksen mukaan joko kokonaan tai osittain.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut todistushakemukset on toimitettava asetuksen (EY) N:o 1291/2000 13 artiklan säännösten mukaisesti.

5. Tämän luvun säännöksiä, 11 artiklan säännöksiä lukuun ottamatta, sovelletaan lopullisiin todistuksiin.

6. Edellä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määrämaa on asetuksen (EY) N:o 800/1999 19 artiklan 5 kohdan mukainen pakollinen määräpaikka tämän artiklan mukaisesti annetuille todistuksille.

7. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 49 artiklan 9 kohdan c alakohdan säännöksiä ei sovelleta.

10 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun vakuuden suuruudeksi vahvistetaan jokaiselle tuotekoodille vahvistetun ja vientitodistushakemuksen jättöpäivänä voimassa olevan tuen määrän perusteella seuraava prosenttimäärä:

a) 15 prosenttia CN-koodiin 0405 kuuluville tuotteille;

b) 15 prosenttia CN-koodiin 0402 10 kuuluville tuotteille;

c) 15 prosenttia CN-koodiin 0406 kuuluville tuotteille;

d) 15 prosenttia muille asetuksen (EY) N:o 1255/1999 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille.

Vakuuden määrä ei saa kuitenkaan olla pienempi kuin 5 euroa 100:aa kilogrammaa kohti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tukimäärä on kyseessä olevan tuotteen kokonaismäärän perusteella laskettava tuen määrä, paitsi kun kyseessä ovat lisättyä sokeria sisältävät maitotuotteet.

Lisättyä sokeria sisältävien maitotuotteiden ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tukimäärä on yhtä suuri kuin koko kyseessä olevan tuotteen kokonaismäärä, joka kerrotaan kilogrammalle maitotuotteita maksettavalla tuen määrällä.

2. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 35 artiklan 3 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen mukaisesti annettuihin todistuksiin.

11 artikla

1. Tuen ennakkovahvistuksen sisältävät vientitodistukset annetaan viidentenä työpäivänä hakemuksen jättöpäivän jälkeen, edellyttäen että määrät, joille todistusta haetaan, on annettu tiedoksi komission asetuksen (EY) N:o 562/2005 ⁽¹⁹⁾ 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja että tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ei ole toteutettu.

2. Jos vientitodistusten antaminen johtaisi tai uhkaisi johtaa käytettävissä olevien talousarviovarojen ylittymiseen tai siihen, että vientitukeen oikeutetut enimmäismäärät ylittyvät kyseisenä 12 kuukauden ajanjaksona tai tämän asetuksen 12 artiklan nojalla vahvistettuna lyhyempänä ajanjaksona asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 13 kohta huomioon ottaen, taikka estäisi viennin jatkumisen kyseisen ajanjakson jäljellä olevana aikana, komissio voi

⁽¹⁹⁾ EUVL L 95, 14.4.2005, s. 11.

a) soveltaa jakokerrointa haettuihin määriin;

b) hylätä kokonaan tai osittain käsiteltävinä olevat hakemukset, joiden perusteella ei vielä ole annettu vientitodistuksia;

c) keskeyttää todistushakemusten vastaanottamisen enintään viideksi työpäiväksi. Komissio voi keskeyttää hakemusten vastaanottamisen pidemmäksi ajaksi asetuksen (EY) N:o 1255/1999 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Kun a alakohdassa tarkoitettu kerroin on alle 0,4, hakijat voivat kertoimen vahvistamispäätöksen julkaisemispäivää seuraavien kolmen työpäivän kuluessa pyytää todistushakemuksensa peruuttamista ja vakuutensa vapauttamista.

Edellä c alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa keskeyttämisaihana jätettyjä todistushakemuksia ei hyväksytä.

Edellä a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä voidaan toteuttaa tai mukauttaa tuoteluokan ja määräpaikan tai määräpaikkaryhmän mukaan.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa otetaan huomioon kyseessä olevan tuotteen kaupan kausiluonteisuus, markkinatilanne ja erityisesti markkinahintojen kehitys ja siitä johtuvat vienti-edellytykset.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä voidaan toteuttaa myös silloin, kun vientitodistushakemukset koskevat määriä, jotka ylittävät tai uhkaavat ylittää tavanomaisesti käytettävissä olevat määrät tietyn määräpaikan tai määräpaikkaryhmän osalta ja kun todistusten myöntäminen saattaisi aiheuttaa keinotteluriskin tai kilpailun vääristymistä toimijoiden välillä taikka häiriöitä kyseisessä kaupassa tai yhteisön markkinoilla.

4. Jos todistushakemukset hylätään tai haettuja määriä vähennetään, vakuus on vapautettava viipymättä niiden määrien osalta, joita koskevaa hakemusta ei ole hyväksytty.

12 artikla

Jos todistushakemuksissa haettu kokonaismäärä on niin suuri, että kyseessä olevana 12 kuukauden ajanjaksona vientitukeen oikeutetut enimmäismäärät ovat vaarassa täytyä ennenaikaisesti, nämä enimmäismäärät voidaan päättää jakaa myöhemmin vahvistetuille ajanjaksoille asetuksen (EY) N:o 1255/1999 42 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

1. Jos vientimäärä ylittää todistuksessa ilmoitetun määrän, ylittävälle osuudelle ei makseta tukea.

Tätä varten todistuksen 22 kohdassa on oltava seuraava ilmaisu: "Tuki maksetaan ainoastaan 17 ja 18 kohdassa mainitulle määrälle".

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 8 artiklan 5 kohdassa ja 35 artiklan 2 kohdassa säädetään, vientimäärien osalta sallitaan seuraavat vaihteluvälit:

a) asetuksen (EY) N:o 1291/2000 8 artiklan 5 kohdassa säädetty määrä on 2 prosenttia;

b) asetuksen (EY) N:o 1291/2000 35 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetty määrä on 98 prosenttia;

c) 35 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetty määrä on 2 prosenttia.

14 artikla

Edellä olevaa 11 artiklaa ei sovelleta sellaisten vientitodistusten antamiseen, joita haetaan maataloussopimuksen 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin elintarvikeaputoimituksiin.

15 artikla

1. CN-koodiin 0406 kuuluvia tuotteita koskevien todistushakemusten ja todistusten 20 kohdassa on oltava seuraava määrittäminen:

"Todistus voimassa ... vyöhykkeellä, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EY) N:o 1282/2006 15 artiklan 2 kohdassa".

2. Edellä olevassa 1 kohdassa sovelletaan seuraavia määrittämiä:

a) vyöhyke I: määräpaikkakoodit AL, BA, XK, MK, XM ja XS;

b) vyöhyke II: määräpaikka koodi US;

c) vyöhyke III: kaikki muut määräpaikkakoodit.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun todistushakemusten ja todistusten 20 kohtaan merkittävän vyöhykkeen on oltava pakollinen määräpaikka.

Kyseisen vyöhykkeen on oltava tämän artiklan 2 kohdassa määritelty vyöhyke, johon todistushakemuksen ja todistuksen 7 kohtaan merkitty määräämaa kuuluu.

Tukea ei myönnetä, jos tosiasiallinen määräpaikka on eri vyöhykkeellä kuin todistushakemuksessa tai todistuksessa mainittu määräpaikka. Asetuksen (EY) N:o 800/1999 18 artiklan 3 kohtaa ei sovelleta.

16 artikla

1. Lisättyä sokeria sisältäville maitotuotteille myönnettävä tuki koostuu seuraavien tekijöiden summasta:

- a) maitotuotteen määrän perusteella määräytyvä osa;
- b) lisätyn sakkaroosin määrän perusteella määräytyvä osa enintään 43 painoprosenttiin asti koko tuotteesta.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu osa lasketaan kertomalla tuen perusmäärä koko tuotteen maitotuotepitoisuudella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu perusmäärä on tuki, joka maksetaan yhdelle kilogrammalle koko tuotteeseen sisältyvää maitotuotetta.

3. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 ⁽²⁰⁾ 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu osa lasketaan kertomalla koko tuotteen sakkaroosipitoisuus enintään 43 prosenttiin asti todistushakemuksen jättöpäivänä voimassa oleva tuen perusmäärällä.

Sakkaroosin osuutta ei oteta kuitenkaan huomioon, jos tämän artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen maitotuotteen osuuden tuen perusmäärä on nolla tai jos sitä ei ole vahvistettu.

17 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 800/1999 11 artiklan 6 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettujen CN-koodiin 0406 30 kuuluvina tuotteina vietävien maidon ja maitotuotteiden vientitodistushakemusten mukana on seurattava jäljennös luvasta, jolla asianomaisen tullimenettelyn käyttö sallitaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen maidon ja maitotuotteiden vientitodistushakemusten ja vientitodistusten 20 kohdassa on oltava viittaus tähän artiklaan.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen puitteissa toimenpiteet mainitussa kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, joille tukea on haettu, tunnistamiseksi ja niiden laadun ja määrän tarkastamiseksi, sekä sovellettava säännöksiä, jotka koskevat oikeutta saada tukea.

III LUKU

ERITYISET SÄÄNNÖT

1 JAKSO

Vienti Kanadaan

18 artikla

1. Päätöksellä 95/591/EY hyväksytyssä Euroopan yhteisön ja Kanadan välisessä sopimuksessa tarkoitettua kiintiössä tapahtuvassa Kanadaan suuntautuvassa juuston viennissä vaaditaan vientitodistus.

2. Todistushakemukset hyväksytään ainoastaan, jos hakija

- a) antaa kirjallisen selvityksen siitä, että kaikki yhdistetyn nimikkeistön 4 ryhmään kuuluvat ainekset, joita on käytetty hakemuksen kohteena olevien tuotteiden valmistuksessa, on kokonaisuudessaan tuotettu yhteisössä;
- b) sitoutuu kirjallisesti toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä toimittamaan kaikki kyseisten viranomaisten todistuksen antamiseksi tarpeellisia pitämät lisäselvitykset ja hyväksymään kaikki edellä mainittujen viranomaisten tarvittaessa suorittamat kyseisten tuotteiden kirjanpitoa tai valmistusolosuhteita koskevat tarkastukset.

19 artikla

Todistushakemukseen ja todistukseen on tehtävä seuraavat merkinnät:

- a) 7 kohtaan ilmaisu "KANADA – CA";
- b) 15 kohtaan yhdistetyn nimikkeistön mukainen kuusinumeroinen tavarankuvaus CN-koodiin 0406 10, 0406 20, 0406 30 ja 0406 40 kuuluvien tuotteiden osalta ja kahdeksannumeroinen tavarankuvaus CN-koodiin 0406 90 kuuluvien tuotteiden osalta. Todistushakemuksen ja todistuksen 15 kohdassa saa olla enintään kuusi tällä tavoin kuvattua tuotetta.

⁽²⁰⁾ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1.

- c) 16 kohtaan kahdeksannumeroinen CN-koodi sekä kilogrammoina ilmoitettava määrä kunkin 15 kohdassa mainitun tuotteen osalta. Todistus on voimassa ainoastaan tällä tavoin kuvatuille tuotteille ja määrille.
- d) 17 ja 18 kohtaan 16 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaismäärä.
- e) 20 kohtaan tapauksen mukaan jokin seuraavista maininnoista:

- "Suoraan Kanadaan vietäviksi tarkoitettuja juustoja. Asetuksen (EY) N:o 1282/2006 18 artikla. Vuoden ... kiintiö";
- "Suoraan New Yorkin kautta Kanadaan vietäviksi tarkoitettuja juustoja. Asetuksen (EY) N:o 1282/2006 18 artikla. Vuoden ... kiintiö".

Jos juusto kuljetetaan Kanadaan kolmansien maiden kautta, nämä maat on merkittävä New Yorkin asemesta tai sen kanssa.

- f) 22 kohtaan sanat "ilman vientitukea".

20 artikla

1. Todistukset annetaan heti kun hyväksyttävä hakemus on jätetty. Hakijan pyynnöstä todistuksesta annetaan oikeaksi todistettu jäljennös.
2. Todistus on voimassa asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua antamispäivästä seuraavan joulukuun 31 päivään asti.

Todistukset, jotka annetaan 20 päivän joulukuuta ja 31 päivän joulukuuta välisenä aikana, ovat kuitenkin voimassa seuraavan vuoden 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta välisen ajan. Tällaisessa tapauksessa kyseinen seuraava vuosi on merkittävä todistushakemusten ja todistusten 20 kohtaan 19 artiklan e alakohdan mukaisesti.

21 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 24 artiklan mukaisesti kiintiöön lukemista ja toimivaltaisen viranomaisen vahvistusta varten esitettyä vientitodistusta saa käyttää ainoastaan yhtä vienti-ilmoitusta varten. Vienti-ilmoituksen esittämisen jälkeen todistus on käytetty.
2. Vientitodistuksen haltijan on varmistettava, että vientitodistuksen oikeaksi todistettu jäljennös esitetään Kanadan toimivaltaiselle viranomaiselle tuontitodistusta haettaessa.

3. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 9 artiklassa säädetään, todistuksia ei voida siirtää.

4. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava komissiolle annettujen todistusten lukumäärä ja kyseessä oleva juustomäärä liitteessä III olevaa lomakemallia käyttäen ennen 31 päivää heinäkuuta edellisen kuuden kuukauden ajanjakson osalta ja ennen 31 päivää tammikuuta edellisen kiintiövuoden osalta.

22 artikla

1. Edellä olevan II luvun säännöksiä ei sovelleta.
2. Jäsenvaltioiden 21 artiklan 4 kohdan nojalla toimittama ilmoitus on tehtävä sähköisesti komission jäsenvaltioille ilmaisemalla tavalla.

2 JAKSO

Vienti Amerikan yhdysvaltoihin

23 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan päättää viedä CN-koodiin 0406 kuuluvia tuotteita Amerikan yhdysvaltoihin seuraavissa kiintiöissä:

- a) maataloussopimuksessa määrätty lisäkiintiö;
- b) alun perin Tokion kierrokselta johtuvat ja Yhdysvaltojen Itävallalle, Suomelle ja Ruotsille Uruguayn kierroksen luettelossa XX myöntämät tariffikiintiöt;
- c) alun perin Uruguayn kierrokselta johtuvat ja Yhdysvaltojen Tšekille, Unkarille, Puolalle ja Slovakielle Uruguayn kierroksen luettelossa XX myöntämät tariffikiintiöt.

24 artikla

1. Juuston vienti Yhdysvaltoihin 23 artiklassa tarkoitetuissa kiintiöissä edellyttää vientitodistuksen esittämistä tämän jakson säännösten mukaisesti.

Todistushakemusten ja todistusten 16 kohtaan on merkittävä yhdistetyn nimikkeistön mukainen tuotteen kahdeksannumeroinen koodi.

2. Toimijat voivat hakea 23 artiklassa tarkoitettua päätöksellä vahvistettavan määräajan kuluessa vientitodistusta viedäkseen kyseisessä artiklassa tarkoitettuja tuotteita seuraavana kalenterivuotena, edellyttäen että ne antavat 10 artiklan mukaisen vakuuden.

3. Edellä olevassa 23 artiklassa tarkoitetun päätöksen mukaisia tuoteryhmiä ja kiintiöitä (16-, 22-Tokio, 16-, 17-, 18-, 20-, 21- ja 22-Uruguay, 25-Tokio ja 25-Uruguay) koskevien vientitodistusten hakijoiden on osoitettava vieneensä kyseisiä tuotteita Yhdysvaltoihin vähintään yhtenä vuotena kolmen edeltävän vuoden aikana ja että nimetty maahantuoja on hakijan tytäryhtiö.

4. Vientitodistusten hakijoiden on merkittävä hakemukseen

a) kuvaus Yhdysvaltojen kiintiön kattamasta tuoteryhmästä Yhdysvaltojen yhtenäistetyn tullitariffin (Harmonized Tariff Schedule of the United States of America) 4 ryhmän 16–23 ja 25 lisähuomautuksen mukaisesti;

b) Yhdysvaltojen yhtenäistetyn tullitariffin (Harmonized Tariff Schedule of the United States) mukaiset tuotteiden nimet;

c) hakijan nimeämän maahantuojan nimi ja osoite Yhdysvalloissa.

5. Vientitodistushakemuksen mukana on oltava nimetyn maahantuojan todistus siitä, että maahantuojalle voidaan Yhdysvalloissa tuontitodistusten antamista koskevien voimassa olevien sääntöjen mukaan antaa tuontitodistus 23 artiklassa tarkoitetuille tuotteille.

25 artikla

1. Jos jotakin tuoteryhmää tai jotakin 23 artiklassa tarkoitettua kiintiötä koskevat vientitodistushakemukset ylittävät kyseisenä vuonna käytettävissä olevan määrän, komissio soveltaa haettuihin määriin yhtenäistä jakokerrointa.

Hylättyjen hakemusten ja myönnettyt määrät ylittävien määrien vakuudet vapautetaan kokonaan tai osittain.

2. Kun jakokertoimen soveltaminen johtaisi siihen, että todistuksia voitaisiin myöntää hakemusta kohden alle 10 tonnille, asianomaiset jäsenvaltiot jakavat käytettävissä olevat määrät kunkin kiintiön osalta arpomalla todistuseriä. Jäsenvaltiot arpoivat 10 tonnin suuruisia todistuseriä sellaisten hakijoiden joukosta, joille olisi jakokertoimen soveltamisen vuoksi myönnetty alle 10 tonnia.

Jos eria muodostettaessa jäljelle jää alle 10 tonnin määrä, tämä määrä on lisättävä tasapuolisesti 10 tonnin eriin ennen arpoamista.

Jos jakokertoimen soveltamisen vuoksi jäljelle jää alle 10 tonnin määrä, tätä määrää on pidettävä yhtenä eränä.

Arvonnassa hävinneisiin hakemuksiin liittyvä vakuus on vapautettava viipymättä.

3. Kun todistuksia haetaan tuotemäärille, jotka eivät ylitä 23 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä kyseessä olevana vuotena, komissio voi jakaa jäljellä olevat määrät hakijoiden kesken suhteessa haettuihin määriin jakokerrointa käyttäen.

Tällaisessa tapauksessa toimijoiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksymänsä lisämäärä viikon kuluessa mukautetun jakokertoimen julkaisemisesta ja asetettua vakuutta korotetaan tällöin vastaavasti.

26 artikla

1. Komissio ilmoittaa 24 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen nimettyjen maahantuojien nimet Yhdysvaltojen toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jos kyseessä olevaa määrää koskevaa tuontitodistusta ei myönnetä nimetyille maahantuojalle olosuhteissa, jotka eivät kyseenalaista 24 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun todistuksen jättäneen toimijan vilpittömyyttä, jäsenvaltio voi antaa toimijalle luvan nimetä toinen maahantuoja edellyttäen, että maahantuoja on Yhdysvaltojen toimivaltaisille viranomaisille tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetussa luettelossa.

Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle nimetyn maahantuojan muuttumisesta mahdollisimman nopeasti, ja komissio ilmoittaa siitä Yhdysvaltojen toimivaltaisille viranomaisille.

27 artikla

Vientitodistukset on annettava sen vuoden 15 päivään joulukuuta mennessä, joka edeltää todistuksissa myönnettyjen määrien kiintiövuotta.

Todistukset ovat voimassa kiintiövuoden 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta välisen ajan.

Todistushakemuksen ja todistuksen 20 kohdassa on oltava seuraava ilmaisu:

”Vienti Amerikan yhdysvaltoihin: Vuoden ... kiintiö – asetuksen (EY) N:o 1282/2006 III luvun 2 jakso.”

Tämän artiklan mukaisesti annettavat todistukset koskevat ainoastaan 23 artiklassa tarkoitettua vientiä.

28 artikla

Sovelletaan II luvun säännöksiä, lukuun ottamatta 8 ja 11 artiklan säännöksiä.

3 JAKSO

Vienti Dominikaaniseen tasavaltaan

29 artikla

1. Päätöksellä 98/486/EY hyväksytyssä Euroopan yhteisön ja Dominikaanisen tasavallan välisessä yhteisymmärryspöytäkirjassa määrättyssä kiintiössä tapahtuva maitojauheen vienti Dominikaaniseen tasavaltaan edellyttää, että Dominikaanisen tasavallan toimivaltaisille viranomaisille esitetään kustakin lähetyksestä oikeaksi todistettu jäljennös tämän jakson mukaisesti annetusta vientitodistuksesta ja asianmukaisella vahvistusmerkinnällä varustettu jäljennös vienti-ilmoituksesta.

2. Kun vientitodistuksia annetaan, etusijalle on asetettava seuraaviin tukinimikkeistön koodeihin kuuluva maitojauhe:

— 0402 10 11 9000,

— 0402 10 19 9000,

— 0402 21 11 9900,

— 0402 21 19 9900,

— 0402 21 91 9200,

— 0402 21 99 9200.

Tuotteiden on oltava kokonaan yhteisössä tuotettuja. Hakijan on toimitettava toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä kaikki kyseisten viranomaisten todistuksen antamisen kannalta tarpeellisenä pitämät lisätodisteet ja hyväksyttävä tarvittaessa kaikki näiden viranomaisten tekemät asianomaisten tuotteiden kirjanpitoa ja valmistusolosuhteita koskevat tarkastukset.

30 artikla

1. Edellä 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kiintiö on 22 400 tonnia 1 päivänä heinäkuuta alkavana 12 kuukauden jaksona. Kiintiö jaetaan kahteen osaan:

- a) ensimmäinen osa, joka on 80 prosenttia tai 17 920 tonnia, jaetaan sellaisten yhteisön viejien kesken, jotka voivat osoittaa vieneensä 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita Dominikaaniseen tasavaltaan vähintään kolmena vuotena hakemusten jättämistä edeltävän neljän kalenterivuoden aikana;
- b) toinen osa, joka on 20 prosenttia tai 4 480 tonnia, varataan muille kuin a alakohdassa tarkoitetuille hakijoille, jotka voivat osoittaa hakemusten jättämishetkenä harjoittaneensa vähintään 12 kuukauden ajan yhdistetyn nimikkeistön 4 ryhmään kuuluvien maitotuotteiden kauppaa kolmansien maiden kanssa ja jotka on merkitty jonkin jäsenvaltion alv-rekisteriin.

2. Vientitodistushakemukset saavat koskea enintään seuraavia määriä hakijaa kohti:

- a) kun kyse on 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettusta osasta, 110 prosenttia 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaismäärästä, joka on viety Dominikaaniseen tasavaltaan yhden hakemusten jättämistä edeltävien kolmen kalenterivuoden aikana,
- b) kun kyse on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettusta osasta, yhteensä 600 tonnia.

Sellaiset hakemukset hylätään, jotka ylittävät a ja b alakohdassa säädetyt enimmäismäärät.

3. Hylkäämisen uhalla ainoastaan yksi vientitodistushakemus hyväksytään tukinimikkeistön tuotekoodia kohti, ja kaikki hakemukset on jätettävä yhtä aikaa yhden jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Vientitodistushakemukset hyväksytään ainoastaan, jos hakemusten esittämishetkenä hakija

- a) asettaa vakuuden, jonka suuruus on 15 euroa 100:aa kilogrammaa kohti;

- b) kun kyse on 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta osasta, ilmoittaa 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden määrät, jotka hakija on vienyt Dominikaaniseen tasavaltaan yhden tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun kolmen vuoden aikana, ja esittää tästä todisteen kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla. Tässä yhteydessä viejänä pidetään toimijaa, jonka nimi mainitaan kyseessä olevassa vienti-ilmoituksessa;
- c) kun kyse on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta osasta, osoittaa toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla täytävänsä vahvistetut edellytykset.

31 artikla

Todistushakemukset on jätettävä kunkin vuoden 1 ja 10 päivän huhtikuuta välisenä aikana silloin, kun kyseessä on 1 päivän heinäkuuta ja seuraavan vuoden 30 päivän kesäkuuta välisen ajan kattava kiintiö.

Edellä 4 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa kaikkien määrääjassa jätettyjen hakemusten jättöpäivänä pidetään todistushakemusten jättämistä koskevan määräajan ensimmäistä päivää.

32 artikla

Todistushakemuksissa ja todistuksissa on oltava

- a) 7 kohdassa maininta "Dominikaaninen tasavalta – DO";
- b) 17 ja 18 kohdassa määrä, jota hakemus tai todistus koskee;
- c) 20 kohdassa jokin liitteessä IV luetelluista maininnoista.

Tämän jakson mukaisesti annettavat todistukset velvoittavat vie-mään tuotteet Dominikaaniseen tasavaltaan.

33 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään viidenntenä työpäivänä todistushakemusten jättämisen määräajan umpeutumista liitteessä V olevaa mallia käyttäen todistushakemuksissa haetut määrät kiintiön molempien osien ja kunkin tukinimikkeistön tuotekoodin osalta tai se, että hakemuksia ei ole jätetty.

Jäsenvaltioiden on tarkastettava erityisesti 29 artiklan 2 kohdassa sekä 30 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ennen todistusten antamista.

Jos todetaan, että todistuksen saaneen toimijan toimittamat tiedot ovat virheellisiä, todistus mitätöidään ja vakuus menetetään.

2. Komissio päättää mahdollisimman pian, missä määrin se voi antaa todistuksia haetuille määrille, ja ilmoittaa tästä jäsenvaltioille.

Jos kokonaismäärä, jolle todistuksia on haettu, ylittää jommasakummassa kiintiön osassa sille 30 artiklan 1 kohdassa vahvistetun määrän, komissio vahvistaa jakokertoimen. Jos jakokertoimen soveltaminen johtaa siihen, että hakijakohtainen tuotemäärä olisi alle 20 tonnia, hakija voi perua hakemuksensa. Tällaisissa tapauksissa hakijan on ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle kolmen työpäivän kuluessa komission päätöksen julkaisemisesta. Vakuus vapautetaan välittömästi. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava komissiolle kahdeksan työpäivän kuluessa komission päätöksen julkaisemisesta määrät, joita koskevat hakemukset on peruutettu ja joita koskevat vakuudet vapautettu.

Jos haettu kokonaismäärä on alhaisempi kuin kyseisenä ajanjaksona käytettävissä oleva määrä, komissio jakaa jäljellä olevan määrän puolueettomien perusteiden ottaen huomioon erityisesti kaikkien CN-koodeihin 0402 10, 0402 21 ja 0402 29 kuuluvien tuotteiden todistushakemukset.

34 artikla

1. Todistukset annetaan toimijan pyynnöstä aikaisintaan 1 päivänä kesäkuuta ja viimeistään seuraavan vuoden helmikuun 15 päivänä. Niitä annetaan ainoastaan toimijoille, joiden todistushakemukset on ilmoitettu 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle helmikuun loppuun mennessä liitteessä VI olevaa mallia käyttäen kiintiön molemmista osista määrät, joille todistuksia ei ole annettu.

2. Tämän jakson mukaisesti annetut vientitodistukset ovat voimassa niiden asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta tosiasiallisesta antopäivästä alkaen sen kiintiövuoden 30 päivään kesäkuuta, jolle todistusta haettiin.

3. Vakuus vapautetaan ainoastaan jommassakummassa seuraavista tapauksista:

- a) asetuksen (EY) N:o 1291/2000 35 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut todisteet esitetään;

- b) vakuus vapautetaan niiden haettujen määrien osalta, joille todistusta ei voitu antaa.

Viemättä jääneiden määrien vakuus on vapautettava.

4. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 9 artiklassa säädetään, todistuksia ei voida siirtää.

5. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kunkin vuoden 31 päivään elokuuta mennessä komissiolle liitteessä VII olevaa mallia käyttäen 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua edellistä 12 kuukauden jaksoa koskevat seuraavat määrät, jotka on jaettu tukinimikkeistön tuotekoodin perusteella:

— jaettu määrä,

— määrät, joille todistuksia on annettu,

— viety määrä.

35 artikla

1. Sovelletaankin II luvun säännöksiä, lukuun ottamatta 8, 10 ja 11 artiklan säännöksiä.

2. Poiketen siitä, mitä 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, todistuksen haltijat voivat pyytää vientitodistuksen 16 kohdassa mainittavan tämän artiklan 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun koodin muuttamista, jos tuki on samansuuruinen.

Tällainen pyyntö on jätettävä ennen asetuksen (EY) N:o 800/1999 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vientipäivää.

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle kahden työpäivän kuluessa tuotekoodin muuttamisesta

- a) todistuksen haltijan nimi ja osoite;

- b) todistuksen tai sen otteen järjestysnumero ja antamispäivä;

- c) alkuperäinen tuotekoodi;

- d) lopullinen tuotekoodi.

3. Jäsenvaltioiden toimittamat tämän jakson mukaiset ilmoitukset on tehtävä sähköisesti komission jäsenvaltioille ilmaiseksi tavalla.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

36 artikla

Kumotaan asetukset (EY) N:o 174/1999 ja (ETY) N:o 896/84.

Viittauksia asetukseen (EY) N:o 174/1999 on pidettävä viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

Asetusta (EY) N:o 174/1999 sovelletaan edelleen todistuksiin, joita haettiin ennen päivää, jona tätä asetusta aletaan soveltaa.

37 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2006 alkaen jätettyihin vientitodistushakemuksiin.

Jos toimija esittää kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen julkaisupäivästä asiaa koskevan pyynnön, 7 artiklan 2 kohtaa sovelletaan ennen 1 päivää syyskuuta 2006 annettuihin todistuksiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä elokuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

LIITE I

6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tuoteluokat

Numero	Tavaran kuvaus	CN-koodi
I	Voi, muut maitorasvat, maidosta valmistetut levitteet	0405 10 0405 20 90 0405 90
II	Rasvaton maitojauhe	0402 10
III	Juustot ja juustoaaine	0406
IV	Muut maitotuotteet	0401 0402 21 0402 29 0402 91 0402 99 0403 10 11–0403 10 39 0403 90 11–0403 90 69 0404 90 2309 10 15 2309 10 19 2309 10 39 2309 10 59 2309 10 70 2309 90 35 2309 90 39 2309 90 49 2309 90 59 2309 90 70

LIITE II

6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tuoteryhmät

Ryhmän numero	Maitotuotteen koodi (tukinimikkeistö)
1	0401 30 31 9100 0401 30 31 9400 0401 30 31 9700 0401 30 91 9100
2	0401 30 39 9100 0401 30 39 9400 0401 30 39 9700 0401 30 99 9100 0401 30 99 9500
3	0402 21 11 9200 0402 21 11 9300 0402 21 11 9500 0402 21 11 9900 0402 21 91 9100 0402 21 91 9200 0402 21 91 9350 0402 21 91 9500
4	0402 21 17 9000 0402 21 19 9300 0402 21 19 9500 0402 21 19 9900 0402 21 99 9100 0402 21 99 9200 0402 21 99 9300 0402 21 99 9400 0402 21 99 9500 0402 21 99 9600 0402 21 99 9700 0402 21 99 9900
5	0402 29 15 9200 0402 29 15 9300 0402 29 15 9500 0402 29 15 9900 0402 29 91 9000
6	0402 29 19 9300 0402 29 19 9500 0402 29 19 9900 0402 29 99 9100 0402 29 99 9500

Ryhmän numero	Maitotuotteen koodi (tukinimikkeistö)
7	0402 91 11 9370 0402 91 31 9300
8	0402 91 19 9370 0402 91 39 9300
9	0402 99 11 9350 0402 99 31 9150 0402 99 31 9300
10	0402 99 19 9350 0402 99 39 9150
11	0403 90 11 9000 0403 90 13 9200 0403 90 13 9300 0403 90 13 9500 0403 90 13 9900 0403 90 19 9000
12	0403 90 33 9400 0403 90 33 9900
13	0403 90 59 9310 0403 90 59 9340 0403 90 59 9370 0403 90 59 9510
14	0404 90 21 9120 0404 90 21 9160 0404 90 23 9120 0404 90 23 9130 0404 90 23 9140 0404 90 23 9150
15	0404 90 29 9110 0404 90 29 9115 0404 90 29 9125 0404 90 29 9140
16	0404 90 81 9100 0404 90 83 9110 0404 90 83 9130 0404 90 83 9150 0404 90 83 9170

Ryhmän numero	Maitotuotteen koodi (tukinimikkeistö)
17	0405 10 11 9500
	0405 10 11 9700
	0405 10 19 9500
	0405 10 19 9700
	0405 10 30 9100
	0405 10 30 9300
	0405 10 30 9700
	0405 10 50 9300
	0405 10 50 9500
	0405 10 50 9700
	0405 10 90 9000
	0405 20 90 9500
	0405 20 90 9700
	0405 90 10 9000
	0405 90 90 9000
18	0406 10 20 9640
	0406 10 20 9650
19	0406 10 20 9830
	0406 10 20 9850
20	0406 20 90 9913
	0406 20 90 9915
	0406 20 90 9917
	0406 20 90 9919
21	0406 30 31 9930
	0406 30 31 9950
22	0406 30 39 9500
	0406 30 39 9700
23	0406 30 39 9930
	0406 30 39 9950
24	0406 90 76 9300
	0406 90 76 9400
	0406 90 76 9500
25	0406 90 78 9100
	0406 90 78 9300
	0406 90 78 9500
26	0406 90 85 9930
	0406 90 85 9970
27	0406 90 86 9400
	0406 90 86 9900
28	0406 90 87 9300
	0406 90 87 9400

LIITE III

KANADA

21 artiklan 4 kohdassa vaadittavat tiedot

Jäsenvaltio:

Tiedot koskevat ajanjaksoa:

Toimijan nimi/osoite	Tuotteen CN-koodi (19 artiklan mukaisesti)	Annetut todistukset	
		Todistusten lukumäärä	Määrä tonneina
	Yhteensä:		

LIITE IV

Asetuksen 32 artiklan c alakohdassa tarkoitettut maininnat

- *espanjaksi*: Capítulo III, sección 3, del Reglamento (CE) n° 1282/2006:
contingente arancelario de leche en polvo del año 1.7....-30.6.... fijado en el Memorándum de acuerdo celebrado entre la Comunidad Europea y la República Dominicana y aprobado por la Decisión 98/486/CE del Consejo.
- *tšekiksi*: kapitola III oddíl 3 nařízení (ES) č. 1282/2006:
Celní kvóta pro období od 1.7.... do 30.6.... pro sušené mléko v rámci memoranda o porozumění uzavřeného mezi Evropským společenstvím a Dominikánskou republikou a schváleného rozhodnutím Rady 98/486/ES.
- *tanskaksi*: kapitel III, afdeling 3, i forordning (EF) nr. 1282/2006:
toldkontingent for perioden 1.7.... til 30.6.... for mælkepulver i henhold til den aftale, som blev indgået mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Dominikanske Republik og godkendt ved Rådets afgørelse 98/486/EF.
- *saksaksi*: Kapitel III Abschnitt 3 der Verordnung (EG) Nr. 1282/2006:
Milchpulverkontingent für den Zeitraum 1.7....—30.6.... gemäß der mit dem Beschluss 98/486/EG des Rates genehmigten Vereinbarung zwischen der Europäischen Gemeinschaft und der Dominikanischen Republik.
- *viroksi*: määruse (EÜ) nr 1282/2006 III peatüki 3. jaos:
Piimapulbri tariifikvoot 1.7....-30.6.... vastastikuse mõistmise memorandumi alusel, mis on sõlmitud Euroopa Ühenduse ja Dominikaani Vabariigi vahel ning heaks kiidetud nõukogu otsusega 98/486/EÜ.
- *kreikaksi*: κεφάλαιο III, τμήμα 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1282/2006:
δασμολογική ποσόστωση, για το έτος 1.7....-30.6...., γάλακτος σε σκόνη δυνάμει του μνημονίου συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δομινικανής Δημοκρατίας και εγκρίθηκε από την απόφαση 98/486/ΕΚ του Συμβουλίου.
- *englanniksi*: Chapter III, Section 3 of Regulation (EC) No 1282/2006:
tariff quota for 1.7....-30.6...., for milk powder under the Memorandum of Understanding concluded between the European Community and the Dominican Republic and approved by Council Decision 98/486/EC.
- *ranskaksi*: chapitre III, section 3, du règlement (CE) n° 1282/2006:
contingent tarifaire, pour l'année 1.7....-30.6...., de lait en poudre au titre du mémorandum d'accord conclu entre la Communauté européenne et la République dominicaine et approuvé par la décision 98/486/CE du Conseil.
- *italiaksi*: capo III, sezione 3, del regolamento (CE) n. 1282/2006:
contingente tariffario per l'anno 1.7....-30.6...., di latte in polvere a titolo del memorandum d'intesa concluso tra la Comunità europea e la Repubblica dominicana e approvato con la decisione 98/486/CE del Consiglio.
- *latviaksi*: Regulas (EK) Nr. 1282/2006 III nodaļas 3 iedaļā:
Tarifa kvota no ... gada 1. jūlija līdz ... gada 30. jūnijam sausajam pienam (piena pulverim) saskaņā ar Saprašanās memorandu, kas noslēgts starp Eiropas Kopienu un Dominikānas Republiku un apstiprināts ar Padomes Lēmumu 98/486/EK.
- *liettuaksi*: Reglamento (EB) Nr. 1282/2006 III skyriaus 3 skirsnys:
tarifinė kvota nuo ... metų liepos 1 dienos iki ... metų birželio 30 dienos pieno milteliams, numatyta Europos bendrijos ir Dominikos Respublikos susitarimo memorandumu ir patvirtinta Tarybos sprendimu 98/486/EB.
- *unkariksi*: Az 1282/2006/EK rendelet III. fejezetének 3 szakasza:
A 98/486/EK tanácsi határozat által jóváhagyott, az Európai Közösség és a Dominikai Köztársaság között megkötött egyetértési megállapodás értelmében a tejporra [...] július 1-től [...] június 30-ig vonatkozó vámkontingens.

- *maltaiksi*: Kapitolu III, Taqsima 3 tar-Regolament (KE) Nru 1282/2006:
Quota ta' tariffa għal 1.7....– 30.6.... għall-halib tat-trab taht il-Memorandum ta' Ftehim konkluż bejn il-Komunità Ewropea u r-Repubblika Dominikana u approvat permezz tad-Deciżjoni tal-Kunsill 98/486/KE.
- *hollanniksi*: Hoofdstuk III, afdeling 3, van Verordening (EG) nr. 1282/2006:
Tariefcontingent melkpoeder voor het jaar van 1.7.... t/m 30.6.... krachtens het memorandum van overeenstemming tussen de Europese Gemeenschap en de Dominicaanse Republiek, goedgekeurd bij Besluit 98/486/EG van de Raad.
- *puolaksi*: rozdział III, sekcja 3 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006:
Kontyngent taryfowy na okres od 1.7.... do 30.6.... na mleko w proszku zgodnie z Protokołem ustaleń zawartym między Wspólnotą Europejską a Republiką Dominikańską i przyjętym decyzją Rady 98/486/WE.
- *portugaliksi*: Secção 3 do capítulo III do Regulamento (CE) n.º 1282/2006:
Contingente pautal do ano 1.7....-30.6...., de leite em pó ao abrigo do memorando de acordo concluído entre a Comunidade Europeia e a República Dominicana e aprovado pela Decisão 98/486/CE do Conselho.
- *slovakiksi*: kapitola III, oddiel 3 nariadenia (ES) č. 1282/2006:
Tarifná kvóta pre obdobie od 1.7.... do 30.6.... pre sušené mlieko podľa Memoranda o vzájomnom porozumení uzatvorenom medzi Európskym spoločenstvom a Dominikánskou republikou a schváleným rozhodnutím Rady 98/486/ES.
- *sloveniksi*: poglavje III oddelka 3 Uredbe (ES) št. 1282/2006:
Tarifna kvota za obdobje 1.7.... – 30.6.... za mleko v prahu v skladu z Memorandumom o soglasju, sklenjenim med Evropsko skupnostjo in Dominikansko republiko in potrjenim z Odločbo Sveta 98/486/ES.
- *suomeksi*: asetuksen (EY) N:o 1282/2006 III luvun 3 jaksossa:
neuvoston päätöksellä 98/486/EY hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Dominikaanisen tasavallan yhteisymmärryspöytäkirjan mukainen maitojauheen tariffikiintiö 1.7.... ja 30.6.... välisenä aikana.
- *ruotsiksi*: avsnitt 3 i kapitel III i förordning (EG) nr 1282/2006:
tullkvot för året 1.7....–30.6...., för mjölkpulver enligt avtalsmemorandumet mellan Europeiska gemenskapen och Dominikanska republiken, godkänt genom rådets beslut 98/486/EG.
-

LIITE V

Dominikaaninen tasavalta

33 artiklan 1 kohdassa vaadittavat tiedot

Jäsenvaltio:

1. heinäkuuta ... ja 30. kesäkuuta ... välistä ajanjaksoa koskevat tiedot

30 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kiintiö

Hakijan nimi/osoite	Viitetedot Vienti Dominikaaniseen tasavaltaan			Hakemukset	
	Tukinimikkeistön tuotekoodi	Vientimäärät (t)	Vienti vuosi	Tukinimikkeistön tuotekoodi	Enimmäis määrä = 110 % (3) (t)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	Yhteensä			Yhteensä	

30 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kiintiö

Hakijan nimi/osoite	Tukinimikkeistön tuotekoodi	Haettu määrä (t)
Yhteensä		

LIITE VI

Dominikaaninen tasavalta

34 artiklan 1 kohdassa vaadittavat tiedot

Jäsenvaltio:

1. heinäkuuta ... ja 30. kesäkuuta ... välistä ajanjaksoa koskevat tiedot

30 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kiintiö

Viejän nimi ja osoite	Tukinimikkeistön koodi	Jaetut määrät, joille todistuksia ei annettu (t)
Yhteensä		

30 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kiintiö

Viejän nimi ja osoite	Tukinimikkeistön koodi	Jaetut määrät, joille todistuksia ei annettu (t)
Yhteensä		

LIITE VII

Dominikaaninen tasavalta

34 artiklan 5 kohdassa vaadittavat tiedot

Jäsenvaltio:

1. heinäkuuta ... ja 30. kesäkuuta ... välistä ajanjaksoa koskevat tiedot

30 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kiintiö

Tukinimikkeistön koodi	Määrät, joille todistuksia annettiin (t)	Määrät, joille todistuksia annettu (t)	Vienti määrä (t)
Yhteensä			

30 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kiintiö

Tukinimikkeistön koodi	Määrät, joille todistuksia annettiin (t)	Määrät, joille todistuksia annettu (t)	Vienti määrä (t)
Yhteensä			

LIITE VIII

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 174/1999	Tämä asetus
—	1 artikla
21 artikla	2 artikla
1 artiklan 1 kohta, 2 artikla	3 artiklan 1 kohta
1 artiklan 4 kohta	3 artiklan 2 kohta
1 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
1 artiklan 3 kohta	4 artiklan 2 kohta
1 artiklan 2 kohta	4 artiklan 3 kohta
2 artikla	4 artiklan 4 kohta
3 artikla	5 artikla
4 artikla	6 artikla
5 artikla	7 artikla
6 artikla	8 artikla
7 artikla	—
8 artikla	9 artiklan 1–5 kohta
14 artikla	9 artiklan 6 kohta
12 artiklan 2 kohta	9 artiklan 7 kohta
9 artikla	10 artikla
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	13 artikla
13 artikla	14 artikla
15 artikla	15 artikla
16 artikla	16 artikla
17 artikla	17 artikla
18 artiklan 1 kohta	18 artiklan 1 kohta
18 artiklan 3 kohta	18 artiklan 2 kohta
18 artiklan 2 kohta	19 artikla
18 artiklan 4 kohta	20 artiklan 1 kohta
18 artiklan 5 kohta	20 artiklan 2 kohta
18 artiklan 6 kohta	21 artiklan 1 ja 2 kohta
18 artiklan 7 kohta	21 artiklan 3 kohta
18 artiklan 8 kohta	21 artiklan 4 kohta
18 artiklan 9 kohta	22 artikla
19 artikla	—
20 artiklan 1 kohta	23 artikla
20 artiklan 2 kohta	24 artikla
20 artiklan 3 ja 9 kohta	25 artiklan 1 kohta
20 artiklan 4 kohta	25 artiklan 2 kohta
20 artiklan 5 kohta	25 artiklan 3 kohta
20 artiklan 6 kohta	—
20 artiklan 7 kohta	26 artiklan 1 kohta
20 artiklan 8 kohta	26 artiklan 2 kohta

Asetus (EY) N:o 174/1999	Tämä aset
20 artiklan 10 kohta	27 artikla
20 artiklan 11 kohta	28 artikla
20 a artiklan 1 ja 2 kohta	29 artiklan 1 kohta
20 a artiklan 3 kohta	29 artiklan 2 kohta
20 a artiklan 4 kohta	30 artiklan 1 kohta
20 a artiklan 5 kohta	30 artiklan 2 kohta
20 a artiklan 6 kohta	30 artiklan 3 kohta
20 a artiklan 7 kohta	31 artikla
20 a artiklan 9 kohta	32 artikla
20 a artiklan 10 kohta	33 artiklan 1 kohta
20 a artiklan 11 kohta	33 artiklan 2 kohta
20 a artiklan 12 kohta	34 artiklan 1 kohta
20 a artiklan 13 kohta	34 artiklan 2 kohta
20 a artiklan 14 kohta	34 artiklan 3 kohta
20 a artiklan 15 kohta	34 artiklan 4 kohta
20 a artiklan 16 kohta	34 artiklan 5 kohta
20 a artiklan 17 kohta	35 artiklan 1 kohta
20 a artiklan 18 kohta	35 artiklan 2 kohta
22 artikla	36 artikla
23 artikla	37 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite IV	Liite III
20 a artiklan 9 kohta	Liite IV
Liite V	Liite V
Liite VI	Liite VI
Liite VII	Liite VII
—	Liite VIII

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 7 päivänä elokuuta 2006

rikos- ja rikoslainkäyttötietoihin liittyviä toimintapoliittisia tarpeita käsittelevän asiantuntijaryhmän perustamisesta

(2006/581/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

24 päivänä helmikuuta 2005 hyväksymissä Euroopan tilastoja koskevissa käytänneseännöissä. Käytänneseännöt on liitetty kansallisten ja yhteisön tilastoviranomaisten riippumattomuudesta, koskemattomuudesta ja vastuuvollisuudesta 25 päivänä toukokuuta 2005 Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettuun komission tiedonantoon ⁽⁴⁾.

- (1) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 artiklassa annetaan Euroopan unionille ja sen jäsenvaltioille tehtäväksi varmistaa, että unioni tarjoaa kansalaisille korkeatasoisen suojan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustavalla alueella ehkäisemällä ja torjumalla sekä järjestäytyntä että muuta rikollisuutta.
- (2) Voidakseen tukea rikoksia ja rikoslainkäyttöä koskevien yhdenmukaisten ja vertailukelpoisten Euroopan unionin tilastojen kehittämistä komission saattaa olla tarpeen hyödyntää jäsenvaltioiden edustajien ja neuvoa-antavan elimen asiantuntijoiden asiantuntemusta. Tilastot ovat keskeisiä yhteisön lainsäädännön ja toimintapolitiikan kehittämistä ja seuraamista varten, kuten toimintasuunnitelmassa Haagin ohjelman toteuttamiseksi ⁽¹⁾ todetaan.
- (3) Yhteisön tilastojen laatimista säännellään yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 322/97 ⁽²⁾ ja toimet yhteisön tilastojen laatimiseksi toteutetaan yhteisön tilasto-ohjelman ja siihen liittyvien vuosiohjelmien ⁽³⁾ mukaisesti noudattaen periaatteita, jotka on esitetty tilasto-ohjelmakomitean
- (4) Asiantuntijaryhmä olisi muodostettava henkilöistä, joilla on pätevyys käsitellä toimintapoliittisia tarpeita ja neuvoa, miten rikoksia ja rikoslainkäyttöä koskevia indikaattoreita ja tietoa voitaisiin käyttää vaikuttavasti.
- (5) Olisi annettava säännökset tietojen julkistamisesta asiantuntijaryhmän jäsenten toimesta, rajoittamatta kuitenkaan komission päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom ⁽⁵⁾ liitteessä esitettyjen komission turvallisuussääntöjen soveltamista.
- (6) Asiantuntijaryhmän jäseniin liittyvien henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽⁶⁾ säännöksiä.
- (7) Sen vuoksi olisi perustettava rikos- ja rikoslainkäyttötietoihin liittyviä toimintapoliittisia tarpeita käsittelevä asiantuntijaryhmä ja määritettävä sen tehtävät ja rakenne.

⁽¹⁾ EUVL C 198, 12.8.2005, s. 1. Neuvoston ja komission toimintasuunnitelma vapauden, turvallisuuden ja oikeuden lujittamiseen Euroopan unionissa tähtäävän Haagin ohjelman toteuttamiseksi.

⁽²⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 2367/2002/EY, tehty 16 päivänä joulukuuta 2002, yhteisön tilasto-ohjelmasta vuosiksi 2003–2007 (EYVL L 358, 31.12.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Komission suositus kansallisten ja yhteisön tilastoviranomaisten riippumattomuudesta, koskemattomuudesta ja vastuuvollisuudesta, KOM(2005) 217 lopullinen.

⁽⁵⁾ EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (8) Asiantuntijaryhmän perustamisella ei kumota mitään aiempaa päätöstä.

3 artikla

- (9) Asiantuntijaryhmän jäsenet olisi nimitettävä aluksi kahden vuoden toimikaudeksi, jonka jälkeen komissio harmitsee, onko ryhmän toimintaa syytä jatkaa,

Kuuleminen

Komissio voi kuulla asiantuntijaryhmää mistä tahansa asiasta, joka liittyy rikollisuuden ja rikoslainkäytön mittaamiseen ja erityisesti toimintapoliittisten tarpeiden määrittämiseen rikos- ja rikoslainkäyttötilastojen kehittämisessä.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Komissio perustaa rikos- ja rikoslainkäyttötietoihin liittyviä toimintapoliittisia tarpeita käsittelevän asiantuntijaryhmän, jäljempänä 'asiantuntijaryhmä'.

2 artikla

Tehtävä

Asiantuntijaryhmän tehtävänä on:

- avustaa komissiota luomaan yhteistyötä jäsenvaltioiden ja muiden järjestöjen ja elinten välille niiden toteuttaessa rikollisuuden ja rikoslainkäytön mittaamista koskevaa kattavaa ja johdonmukaista EU:n strategiaa koskevaa toimintasuunnitelmaa ⁽¹⁾;
- avustaa komissiota määrittämään rikos- ja rikoslainkäyttötietoihin liittyvät toimintapoliittiset tarpeet EU:n tasolla;
- avustaa komissiota määrittämään rikollisuutta ja rikoslainkäyttöä mittaavien yhteisten indikaattoreiden ja välineiden kehittämistarpeet;
- avustaa komissiota kehittämään yhteisiä indikaattoreita ja muita tarvittavia tietoja;
- antaa komissiolle tutkimus- ja kehitystarpeita ja tutkimus- ja kehitystyön tuloksia koskevia neuvoja, jotta nämä tarpeet ja tulokset voitaisiin ottaa huomioon edellä mainittua EU:n toimintasuunnitelmaa toteutettaessa;
- antaa komissiolle yksityisen ja akateemisen sektorin edustajien tai muiden sektorien kanssa tehtävää yhteistyötä koskevia neuvoja merkityksellisen tiedon ja kokemuksen hyödyntämiseksi edellä mainitun EU:n toimintasuunnitelman toteuttamisessa.

4 artikla

Jäsenten nimittäminen

1. Asiantuntijaryhmä muodostuu enintään 50 jäsenestä, ja siihen kuuluu vähintään 40 prosenttia kummankin sukupuolen edustajia, jotka:

- a) edustavat EU:n jäsenvaltioiden, unioniin liittyvien valtioiden ja jäsenehdokasvaltioiden oikeus- ja sisäasiain viranomaisia;
- b) edustavat Euroopan unionin elimiä ja verkostoja, joilla on kokemusta ja asiantuntemusta rikos- ja rikoslainkäyttötietojen analysoimisesta ja kehittämisestä toimintapoliittisiin tarpeisiin, kuten eurooppalainen rikosentorjuntaverkosto (EUCPN); Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus (EMCDDA); Eurojust; EU:n poliisipäälliköiden operatiivinen toimintaryhmä (EPCTF); Euroopan poliisivirasto (Europol); Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto (Frontex) ja Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskus (EUMC) sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö (ETYJ);
- c) edustavat kansainvälisiä järjestöjä ja valtiosta riippumattomia järjestöjä, joilla on kokemusta ja asiantuntemusta rikos- ja rikoslainkäyttötietojen analysoimisesta ja kehittämisestä toimintapoliittisiin tarpeisiin, kuten Euroopan neuvosto; Euroopan Sourcebook Group; Yhdistyneiden Kansakuntien lastenavun rahasto (UNICEF); Yhdistyneiden Kansakuntien huumaiden ja rikollisuuden torjunnan toimisto (UNODC) sekä Maailman terveysjärjestö (WHO);
- d) ovat yksityishenkilöitä, joilla on tieteellisessä tutkimustyössä tai yksityisellä sektorilla hankittua asiantuntemusta rikos- ja rikoslainkäyttötietojen analysoimisesta EU:n jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, parhaillaan sisäisellä lausuntokierroksella.

2. Komission oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden pääosasto nimittää asiantuntijaryhmän jäsenet 2 artiklassa ja 4 artiklan 1 kohdassa mainittujen alojen asiantuntijoista. Viranomaiset tai järjestöt nimeävät 4 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut jäsenet, ja 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut jäsenet nimitetään hakuilmoitukseen vastanneiden joukosta.

Kukin jäsenvaltio, unioniin liittyvä valtio ja jäsenehdokasvaltio nimeää jäsenyyttä varten kaksi henkilöä (kumpaakin sukupuolta), joista komissio nimittää toisen. Varajäseniä nimitetään yhtä monta kuin asiantuntijaryhmässä on varsinaisia jäseniä. Heidät nimitetään samoin ehdoin kuin varsinaiset jäsenet. Varajäsenet korvaavat poissa olevat jäsenet automaattisesti.

3. Edellä 4 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut jäsenet nimitetään viranomaisen tai valtiosta riippumattoman järjestön edustajina. Edellä 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut jäsenet nimitetään yksityishenkilöinä, ja heidän on komissiolle neuvoja antaessaan oltava ulkopuolisesta vaikutuksesta riippumattomia.

4. Asiantuntijaryhmän jäsenet toimivat tehtävässään, kunnes heidän tilalleen nimitetään uusi jäsen tai heidän toimikautensa päättyy.

5. Jäsenille, jotka eivät pysty enää osallistumaan tehokkaasti asiantuntijaryhmän työhön, jotka eroavat tai jotka eivät noudata tämän artiklan ensimmäisessä tai toisessa luetelmakohdassa tai Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 287 artiklassa määritettyjä edellytyksiä, voidaan nimittää seuraaja jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

6. Niiden jäsenten, jotka on nimitetty yksityishenkilöinä (edellä 3 kohta), on joka vuosi allekirjoitettava sitoumus toimimisesta yleisen edun hyväksi sekä ilmoitus sellaisten sidonnaisuuksien puuttumisesta tai olemassaolosta, jotka voisivat vaarantaa heidän puolueettomuutensa.

7. Yksityishenkilöinä nimitettyjen jäsenten nimet julkaistaan oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden pääosaston Internet-sivuilla ja Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa. Jäsenten nimien keruussa, käsittelyssä ja julkaisemisessa noudatetaan asetuksen (EY) N:o 45/2001 säännöksiä.

5 artikla

Toiminta

1. Komissio huolehtii asiantuntijaryhmän puheenjohtajuudesta.

2. Komissio sovittaa asiantuntijaryhmän työn yhteen rikos- ja rikoslainkäyttötilastoja käsittelevän työryhmän työn kanssa. Eurostat perustaa tällaisen kansallisia tilastoviranomaisia edustavan työryhmän yhteisön tilasto-ohjelman puitteissa. Komissio on vastuussa ryhmien työskentelyn johdonmukaisuudesta ja pyrkii mahdollisuuksien mukaan järjestämään yhteisiä kokouksia tai pitämään ryhmien kokoukset samana päivänä.

3. Komissio sovittaa asiantuntijaryhmän työn soveltuvin osin yhteen asiaan liittyvän muun komission työn kanssa.

4. Ryhmä voi komission kanssa siitä sovittuaan perustaa enintään 15 jäsenestä muodostettavia alaryhmiä tarkastelemaan erityiskysymyksiä asiantuntijaryhmän määrittelemän tehtävänannon mukaisesti. Alaryhmät lakkautetaan heti kun ne ovat täytäneet tehtävänsä.

5. Komission edustaja voi kutsua käsiteltävän asian erityisasiantuntijoita tai asiaa hyvin tuntevia tarkkailijoita, myös kolmansista maista, osallistumaan asiantuntijaryhmän tai alaryhmien työhön, jos tämä on hyödyllistä ja/tai tarpeen.

6. Asiantuntijaryhmän tai sen alaryhmän toiminnan yhteydessä saatuja tietoja ei saa levittää, jos kyseiset tiedot ovat komission mielestä luottamuksellisia.

7. Asiantuntijaryhmä ja sen alaryhmät kokoontuvat yleensä komission tiloissa komission kutsusta komission vahvistamien menettelyjen ja aikataulun mukaisesti. Komissio huolehtii ryhmän sihteeripalveluista. Muut komission virkamiehet, joita asia koskee, voivat olla läsnä asiantuntijaryhmän ja sen alaryhmien kokouksissa.

8. Asiantuntijaryhmä hyväksyy työjärjestyksensä komission vahvistaman työjärjestyksen mallin pohjalta ⁽¹⁾.

9. Komissio voi julkaista Internetissä tai muulla tavoin asiantuntijaryhmän laatimia yhteenvetoja, päätelmiä, osittaisia päätelmiä tai valmisteluasiakirjoja asianomaisen asiakirjan alkukielellä.

⁽¹⁾ Asiakirjan SEC(2005) 1004 liite III.

6 artikla

Kokouskulut

Komissio korvaa asiantuntijaryhmän toimintaan liittyvät jäsen-
ten, asiantuntijoiden ja tarkkailijoiden matkakulut ja tarvittaessa
oleskelukulut ulkopuolisille asiantuntijoille maksettavia korvauk-
sia koskevien komission sisäisten sääntöjen mukaisesti.

Jäsenet, asiantuntijat ja tarkkailijat eivät saa palkkiota tehtäviensä
hoidosta.

Kokouskulut korvataan komission vastuuyksiköitten ryhmälle
varaaman vuositalousarvion rajoissa.

7 artikla

Soveltaminen

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan
Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 7 päivänä elokuuta 2006.

Komission puolesta

Franco FRATTINI

Varapuheenjohtaja

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 28 päivänä elokuuta 2006,

Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevien, suojaavalla kärjyksellä varustettujen jalkineiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä

(2006/582/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

ja jotka nykyään luokitellaan CN-koodeihin 6402 30 00, 6403 40 00, ex 6402 19 00, ex 6402 91 00, ex 6402 99 10, ex 6402 99 31, ex 6402 99 39, ex 6402 99 50, ex 6402 99 91, ex 6402 99 93, ex 6402 99 96, ex 6402 99 98, ex 6403 19 00, ex 6403 30 00, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 50, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 50, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98, ex 6405 10 00, ex 6405 90 10 ja ex 6405 90 90, tuontia yhteisöön.

A. MENETTELY

- (1) Komissio vastaanotti 13 päivänä toukokuuta 2005 perusasetuksen 5 artiklan mukaisen valituksen, jossa Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevien, suojaavalla kärjyksellä varustettujen jalkineiden tuonnin väitettiin tapahtuvan vahingollisella polkumyynnillä.
- (2) Valituksen teki perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan nojalla European Confederation of the Footwear Industry, jäljempänä 'valituksen tekijä', tuottajien puolesta, joiden osuus suojaavalla kärjyksellä varustettuja jalkineita koskevasta yhteisön kokonaistuotannosta on yli 30 prosenttia.
- (3) Valitus sisälsi alustavaa näyttöä polkumyynnin ja siitä aiheutuvan merkittävän vahingon olemassaolosta. Tämä katsottiin riittäväksi perusteeksi tutkimuksen vireille panemiseksi.
- (4) Julkaisemalla *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen ⁽²⁾ (jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus') komissio käynnisti polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka koski Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevien tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat kumia tai muovia (lukuun ottamatta vedenpitäviä jalkineita, joiden ulkopohjat ja päälliset ovat kumia tai muovia ja joiden päällisiä ei ole kiinnitetty pohjaan eikä koottu ompelemalla, niittaamalla, naulaamalla, ruuvaamalla, tapittamalla tai niiden kaltaisella menetelmällä) tai nahkaa tai tekonahkaa ja joissa on suojaava kärjys

- (5) Komissio ilmoitti menettelyn vireillepanosta virallisesti Kiinan kansantasavallan ja Intian vientiä harjoittaville tuottajille ja tuojille/kauppiaille, joita asian tiedettiin koskevan, asianomaisten viejämaiden edustajille, valituksen tehneille yhteisön tuottajille ja muille tiedossa oleville yhteisön tuottajille, tavarantoimittajille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä niitä edustaville järjestöille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää mahdollisuutta tulla kuuluisi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

B. VALITUKSEN PERUUTTAMINEN JA MENETTELYN PÄÄTTÄMINEN

- (6) Valituksen tekijä peruutti suojaavalla kärjyksellä varustettujen jalkineiden tuontia koskevan valituksensa virallisesti 17 päivänä heinäkuuta 2006 päivätyllä kirjeellään komissiolle.
- (7) Perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti menettely voidaan päättää, jos valitus peruutetaan, paitsi jos päättäminen ei ole yhteisön edun mukaista.
- (8) Komissio katsoi, että menettely olisi päätettävä, koska tutkimuksessa ei tullut esiin sellaisia seikkoja, joiden vuoksi menettelyn päättäminen ei olisi yhteisön edun mukaista. Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin asiasta ja niille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa. Huomautuksia siitä, että menettelyn päättäminen ei olisi yhteisön edun mukaista, ei esitetty.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUVL C 159, 30.6.2005, s. 7.

- (9) Tämän vuoksi komissio katsoo, että kyseisen Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevan tuotteen tuontia yhteisöön koskeva polkumyynnin vastainen menettely olisi päätettävä ilman polkumyyntitoimenpiteiden käytönottoa,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Päätetään Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevien tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat kumia tai muovia (lukuun ottamatta vedenpitäviä jalkineita, joiden ulkopohjat ja päälliset ovat kumia tai muovia ja joiden päällisiä ei ole kiinnitetty pohjaan eikä koottu ompelemalla, niittaamalla, naulaamalla, ruuvaamalla, tapittamalla tai niiden kaltaisella menetelmällä) tai nahkaa tai tekonahkaa ja joissa on suojaava kärjys ja jotka luokitellaan CN-koodeihin 6402 30 00, 6403 40 00, ex 6402 19 00, ex 6402 91 00, ex 6402 99 10, ex 6402 99 31, ex 6402 99 39, ex 6402 99 50, ex 6402 99 91, ex 6402 99 93, ex 6402 99 96, ex 6402 99 98, ex 6403 19 00, ex 6403 30 00, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19,

ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99,
ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35,
ex 6403 59 39, ex 6403 59 50, ex 6403 59 91,
ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11,
ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18,
ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96,
ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31,
ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38,
ex 6403 99 50, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93,
ex 6403 99 96, ex 6403 99 98, ex 6405 10 00, ex 6405 90 10
ja ex 6405 90 90, tuontia koskeva polkumyynnin vastainen menettely.

Tehty Brysselissä 28 päivänä elokuuta 2006.

Komission puolesta
Peter MANDELSON
Komission jäsen

KOMISSIO SUOSITUS,
annettu 17 päivänä elokuuta 2006,
viljassa ja viljatuotteissa esiintyvien *Fusarium*-toksiinien ehkäisemisestä ja vähentämisestä
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(2006/583/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 211 artiklan toisen luettelamakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden avusta komissiolle ja näiden yhteistyöstä elintarvikkeita koskevien kysymysten tieteellisessä tutkimisessa 25 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/5/ETY⁽¹⁾ mukaiseen tieteelliseen yhteistyöhön (SCOOP) kuuluva tehtävä 3.2.10 "Collection of occurrence data on *Fusarium* toxins in food and assessment of dietary intake by the population of EU member States"⁽²⁾, saatiin päätökseen syyskuussa 2003.

Kyseisen tehtävän tulokset osoittavat, että *Fusarium*-toksiineja on laajalti elintarvikeketjussa yhteisössä. Elintarvikkeista saatavien *Fusarium*-toksiinien tärkeimmät lähteet ovat viljatuotteet, erityisesti vehnä- ja maissituotteet. *Fusarium*-toksiinien saanti koko väestössä ja aikuisilla on usein pienempi kuin kyseisen toksiinin hyväksyttävä päivittäinen saanti (tolerable daily intake – TDI), mutta riskiryhmillä kuten imeväisillä ja pikkulapsilla saanti on lähellä TDI:tä tai jopa sen yli joissakin tapauksissa.

- (2) Erityisesti deoksinivalenolin saanti elintarvikkeista on lähellä TDI:tä pikkulapsilla ja nuorilla. Zearalenonin osalta olisi kiinnitettävä huomiota yksilöimättömiin väestöryhmiin jotka saattavat kuluttaa säännöllisesti runsaasti tuotteita, jotka ovat usein zearalenonin saastuttamia. Fumonisiinien osalta vuoden 2003 sadon valvontatulokset osoittavat, että maississa ja maissituotteissa voi olla erittäin korkeita fumonisiinipitoisuuksia.
- (3) Tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta 8 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 466/2001⁽³⁾ vahvistetaan deoksinivalenolin ja zearalenonin enimmäismäärät ja edellytetään viljassa ja viljatuot-

teissa esiintyvien fumonisiinien sekä T-2- ja HT-2-toksiinien enimmäismäärien vahvistamista vuodesta 2007 lähtien.

- (4) Viljassa ja viljatuotteissa esiintyville *Fusarium*-toksiineille vahvistetuissa enimmäismäärissä on otettu huomioon toksikologinen arviointi, altistumisarvioinnin tulokset ja kyseisten enimmäismäärien saavutettavuus. Kuitenkin todetaan, että olisi kaikin keinoin pyrittävä edelleen vähentämään *Fusarium*-toksiinien esiintymistä viljoissa ja viljatuotteissa.
- (5) Kun on kyse rehusta, deoksinivalenolin, zearalenonin, okratoksiini A:n, T-2- ja HT-2-toksiinin ja fumonisiinien esiintymisestä eläinten ruokintaan tarkoitetuissa tuotteissa 17 päivänä elokuuta 2006 annetussa komission suosituksessa 2006/576/EY⁽⁴⁾ suositellaan lisättäväksi seurantaa *Fusarium*-toksiinien esiintymisestä eläinten rehuissa ja rehuseoksissa käytettäväksi tarkoitetuissa viljoissa ja viljatuotteissa ja säädetään ohjearvoista, joita on käytettävä arvioitaessa rehuseosten ja viljojen ja viljatuotteiden hyväksyttävyyttä eläinten ruokintaan.
- (6) Eläinten rehuiksi tarkoitetuissa tuotteissa esiintyvät *Fusarium*-toksiinit voivat aiheuttaa myrkytysvaikutuksia kaikille eläinlajeille ja heikentää eläinten terveyttä, mutta herkkyys vaihtelee huomattavasti eri eläinlajien välillä. Eläinten terveyden suojelemiseksi ja kotieläintuotantoon kohdistuvien kielteisten vaikutusten välttämiseksi on tärkeää ehkäistä ja vähentää mahdollisimman paljon *Fusarium*-toksiinien esiintymistä myös eläinten ruokintaan tarkoitetuissa viljoissa ja viljatuotteissa.
- (7) Viljan tuotantoketjuun kuuluvia tahoja olisi sen vuoksi kannustettava omaksumaan hyviä käytäntöjä, joilla voidaan ehkäistä ja vähentää *Fusarium*-toksiinien aiheuttamaa saastumista, ja siihen olisi pyrittävä soveltamalla samoja periaatteita kaikkialla yhteisössä. Tässä suosituksessa esitettyjen periaatteiden täysimääräisellä täytäntöönpanolla saastumista pitäisi pystyä vähentämään entisestään.
- (8) Näissä periaatteissa otetaan huomioon "Code of Practice for the prevention and reduction of mycotoxin contamination in cereals, including annexes on ochratoxin A, zearalenone, fumonisins and trichothecenes (CAC/RCP 51-2003)", jonka Codex Alimentarius -komissio on hyväksynyt vuonna 2003,

⁽¹⁾ EYVL L 52, 4.3.1993, s. 18. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Raportti on nähtävissä Euroopan komission terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston verkkosivuilla osoitteessa <http://ec.europa.eu/food/fs/scoop/task3210.pdf>

⁽³⁾ EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 199/2006 (EUVL L 32, 4.2.2006, s. 34).

⁽⁴⁾ EUVL L 229, 23.8.2006, s. 7.

SUOSITTELEE:

että jäsenvaltiot ottavat huomioon liitteessä vahvistetut yhtenäiset periaatteet hyväksyessään viljan tuotanto-
ketjuun kuuluville toimijoille suunnattuja toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on valvoa ja hallita *Fusarium*-
toksiinien aiheuttamaa viljojen saastumista.

Tehty Brysselissä 17 päivänä elokuuta 2006.

Komission puolesta

Markos KYPRIANOU

Komission jäsen

LIITE

FUSARIUM-TOKSIINIEN AIHEUTTAMAN VILJAN SAASTUMISEN EHKÄISEMIS- JA VÄHENTÄMISPERIAATTEET

JOHDANTO

1. Maaperässä yleisinä esiintyvät *Fusarium*-sienilajikkeet pystyvät tuottamaan useita erilaisia trikotekeenien luokkaan kuuluvia mykotoksiineja kuten deoksinivalenolia (DON), nivalenolia (NIV), T-2- ja HT-2-toksiineja sekä eräitä muita toksiineja kuten zearalenonia ja fumonisiineja B1 ja B2. *Fusarium*-sieniä tavataan yleisesti Amerikan, Euroopan ja Aasian lauhkeilla alueilla kasvatetussa viljassa. Useat toksiinia tuottavat *Fusarium*-sienet pystyvät tuottamaan vaihtelevassa määrin kahta tai useampaa näistä toksiineista.
2. Vaikka mykotoksiinien saastuttamia tuotteita ei tällä hetkellä ole mahdollista karsia pois kokonaan, tavoitteena on minimoida kyseisten toksiinien esiintymistapaukset hyvillä maatalouskäytännöillä. *Fusarium*-toksiinien ehkäisemis- ja vähentämisperiaatteiden tarkoituksena on antaa kaikille jäsenvaltioille yhtenäiset ohjeet, joiden pohjalta ne voivat toimia torjuessaan ja hallitessaan kyseisten mykotoksiinien aiheuttamaa saastumista. Jotta periaatteet toimitisivat tehokkaasti, kunkin jäsenvaltion tuottajien on ennen näiden yleisten periaatteiden soveltamista mietittävä, miten heidän omat paikalliset viljelykasvinsa, ilmastonsa ja maatalouskäytäntönsä vaikuttavat niihin. Tuottajien on tärkeää huomata, että hyvä maatalouskäytäntö on ensisijainen tekijä torjuttaessa *Fusarium*-toksiinien aiheuttamaa viljojen saastumista, sen jälkeen tulee hyvien tuotantotapojen täytäntöönpano elintarvikkeeksi ja eläinten rehuksi tarkoitettujen viljojen käsittelyssä, varastoinnissa, jalostuksessa ja jakelussa. Yleisiin periaatteisiin perustuvien kansallisten toimintaohjeiden soveltuvuutta voidaan parantaa laatimalla erillisiä ohjeita yksittäisille viljalajeille, erityisesti sellaisille kuin maissi.
3. Näissä periaateissa kuvataan tekijöitä, jotka edistävät tartuntaa, kasvua ja toksiinintuotantoa viljassa maataloilla, sekä tapoja, joilla niitä voidaan torjua. On aiheellista korostaa, että kunkin viljelykasvin kylvöä, korjuuta edeltävää aikaa ja korjuun jälkeistä aikaa koskeviin suunnitelmiin vaikuttavat vallitsevat ilmasto-olosuhteet ja niissä on otettava huomioon paikalliset viljelykasvit sekä kyseisen maan tai alueen vallitsevat tuotantomenetelmät. Sen vuoksi kaikkien tuotantoketjuun kuuluvien tahojen olisi säännöllisesti tehtävä oma riskinarviointinsa, jonka perusteella päätetään *Fusarium*-toksiinien aiheuttaman saastumisen ehkäisemiseen ja vähentämiseen tarvittavien toimenpiteiden laajuudesta.

Tällaiset arvioinnit ovat erityisen tarpeellisia kun on aikomus kasvattaa sellaisia viljoja kuten vehnää tai maissia. Eri viljelykasvien infektioreitit ja toksiinin muodostumismekanismit ovat erilaisia ja niihin vaikuttavat viljelytekijät. Viljelyjärjestelmät, joissa maissi on mukana viljelykierrossa, ovat erittäin riskialttiita. Tällaisessa viljelykierrossa tai sellaiseen kuuluvien viljelykasvien välittömässä läheisyydessä kasvatettava vehnä ja muut viljat vaativat myös huolellista hallintaa ja tarkkailua.

4. *Fusarium*-toksiinien aiheuttama viljakasvien saastuminen voi johtua useista tekijöistä. Hyvillä käytännöillä ei voida vaikuttaa kaikkiin tekijöihin, esimerkiksi sääolosuhteisiin. Lisäksi kaikki tekijät eivät ole yhtä merkittäviä, ja myös eri tekijöiden yhteisvaikutus voi johtaa *Fusarium*-toksiinin aiheuttamaan saastumiseen. Sen vuoksi on tärkeää omaksua yhtenäinen lähestymistapa, jossa kaikkiin mahdollisiin riskitekijöihin puututaan harkitulla tavalla. Erityisesti on vältettävä useiden riskitekijöiden kasaantumista, koska niiden yhteisvaikutus on mahdollista.

On myös erittäin tärkeää, että *Fusarium*-sienten ja -toksiinien ehkäisemisestä ja muodostumisesta aiempina vuosina saaduista kokemuksista raportoidaan, jotta tietoja voidaan hyödyntää määriteltäessä toimenpiteitä, joita tarvitaan *Fusarium*-sienten muodostumisen ehkäisemiseksi tulevina vuosina.

Olisi oltava käytössä menettelyjä kuten erottelu, laadun parantaminen, markkinoilta poisto tai ohjaaminen toiseen käyttötarkoitukseen, joilla voidaan asianmukaisesti käsitellä ihmisten ja/tai eläinten terveydelle mahdollisesti vaaraa aiheuttavat viljaerät.

5. Jäljempänä esitettävät periaatteet koskevat keskeisiä tekijöitä, joilla *Fusarium*-toksiinin aiheuttamaa tartuntaa voidaan torjua pelloilla. Tärkeimmät niistä ovat viljelykierto, maan hoito, lajikkeiden tai hybridien valinta ja sienitautien torjunta-aineiden asianmukainen käyttö.

HYVÄSSÄ MAATALOUSKÄYTÄNNÖSSÄ HUOMIOON OTETTAVAT RISKITEKIJÄT

VILJELYKIERTO

6. Viljelykierto on yleisesti ottaen tehokas tapa vähentää saastumisriskiä, mutta tehokkuus vaihtelee eri sienilajikkeiden ja viljelykasvilajikkeiden mukaan. Erityisen tehokkaasti viljelykierrolla voidaan vähentää talviviljojen saastumista. Jotta mikrobien siirtyminen pelloilla vähenisi, viljelykierrossa olisi käytettävä nurmea lukuun ottamatta sellaisia viljelykasveja, jotka eivät ole viljoihin tarttuvien *Fusarium*-lajikkeiden isäntäkasveja, esimerkiksi perunaa, sokerijuurikasta, apilaa, sinimailasta tai vihanneksia. Pienijyväisiä viljalajeja kuten vehnää ei pitäisi kylvää peräjälkeen, ellei *Fusarium*-tartunnan vaaraa ole arvioitu.

Edellisen sadon ja maan hoidon välinen merkittävä yhteys on osoittanut, kuinka tärkeä tekijä isäntäkasvin jäte on *Fusarium*-punahometta aiheuttavien patogeenien elämänkaareissa. Kun vehnää kasvatettiin *Fusarium* spp.:n isäntäkasvin kuten maissin tai viljakasvien jälkeen, DON-pitoisuudet olivat korkeampia. Erittäin suuria DON-kertymiä todettiin, kun maissi oli ollut edellinen viljelykasvi, sillä se on vaihtoehtoinen isäntäkasvi *Fusarium graminearum*-sienelle, jonka taas tiedetään tuottavan tehokkaasti DON:ia. *Fusarium*-isäntäkasvin jälkeen kasvatettujen vehnäsatojen DON-tasot olivat kuitenkin merkittävästi alhaisempia, jos pelto kynnettiin, verrattuna tapauksiin, joissa maata ei juurikaan muokattu ennen vehnän kasvattamista isäntäkasvin jälkeen.

LAJIKKEEN TAI HYBRIDIN VALINTA

7. Olisi valittava sellaiset hybridit tai lajikkeet, jotka parhaiten soveltuvat maaperään ja ilmasto-olosuhteisiin ja tavanomaisiin maatalouskäytäntöihin. Tämä vähentää kasvien stressiä, jolloin sato ei ole niin altis sieni-infektiolle. Kullekin alueelle olisi kylvettävä ainoastaan sellaisia lajikkeita, joita suositellaan kyseisessä jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion tietyllä alueella käytettäväksi. Olisi kylvettävä jyvätauteja aiheuttaville sienille sekä tuhohyönteisille vastustuskykyisiksi kehitettyjä siemenlajikkeita, jos sellaisia on saatavissa. *Fusarium*-tartunnalle vastustuskykyisen lajikkeen valinnan on myös perustuttava tartuntariski.

VILJELYSUUNNITTELU

8. Sikäli kuin se on käytännössä mahdollista, viljely olisi suunniteltava niin, että ilmasto-olosuhteet eivät pidennä tuleentumisaikaa pellolla ennen sadonkorjuuta. Myös kuivuudesta aiheutuvaa stressiä on pidettävä *Fusarium*-tartunnalle altistavana riskitekijänä.
9. Vältä kylvämästä kasveja liian tiheään eli noudata viljeltävälle lajille ja lajikkeelle suositeltuja rivi- ja taimivälejä. Siemenyritykset voivat antaa tietoja kasveille sopivista istutusväleistä.

MUOKKAUS- JA VILJELYKÄYTÄNNÖT

10. Maan muokkauksessa on otettava asianmukaisesti huomioon eroosiosta johtuvat vaarat ja moitteeton maankäyttö. Kaikki menetelmät, joilla saastunut satojäte siirretään, tuhotaan tai peitetään, kuten kyntäminen, todennäköisesti vähentävät *Fusarium*-mikrobien siirtymistä seuraavaan satoon. Maata olisi muokattava siten, että sen pinta jää epätaiseksi tai kylvöalusta karkeaksi, jotta vesi imeytyisi siihen paremmin ja maaperän ja sen ravinteiden eroosion riski olisi mahdollisimman pieni. Paras aika kyntöön on viljelykierrossa kahden *Fusarium*-sienille alttiin lajin välissä. Katso myös kohta 7.
11. Kun se on mahdollista ja toteutettavissa, kylvöalusta olisi valmisteltava jokaista uutta satoa varten kyntämällä tai poistamalla vanhat tähkät, korret ja muu korjuujäte, joka on toiminut tai voi mahdollisesti toimia mykotoksiineja tuottavien sienten kasvualustana. Eroosiolle alttiilla alueilla voidaan edellyttää säilyttävää maanmuokkausta maaperän suojelemiseksi. Jälkimmäisessä tapauksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota korjuujätteen käsittelyyn, sillä se voi olla seuraavan sadon mahdollisen *Fusarium*-sienitartunnan lähde. Tällainen korjuujäte olisi jauhettava mahdollisimman hienoksi joko satoa korjatessa tai sen jälkeen ja se olisi sekoitettava maahan hajoamisen (kompostoitumisen) edistämiseksi.
12. Kasvien stressiä olisi vältettävä aina kun mahdollista. Monet tekijät voivat aiheuttaa stressiä, esimerkiksi kuivuus, kylmyys, ravinteiden puute ja viljelyssä käytettyjen aineiden haittavaikutukset. Jotta kasvit eivät kärsisi stressistä esimerkiksi kastelun seurauksena, olisi toimittava niin, että pienennetään toimenpiteestä johtuvaa sienitautien riskiä, eli muun muassa vältetään sadettamista anteesin aikana. Joissakin kasvuvaiheissa kastelu on tehokas tapa vähentää kasvien stressiä. Optimaalinen ravinteiden saanti on olennaista sekä *Fusarium*-tartuntaa edistävän heikkenemisen välttämiseksi että lakoutumisen vähentämiseksi. Alueen ja kasvilajin edellyttämien ravinteiden jatkuvasta saannista on huolehdittava.
13. Ei ole näyttöä siitä, että hyönteistorjunnalla voitaisiin yleisesti estää *Fusarium*-sienten aiheuttamaa viljakasvien tähkätautia, punahometta (*Fusarium* head blight). Maissin osalta hyönteistorjunnalla voidaan kuitenkin vähentää *Fusarium*-punahomeen (*Fusarium* ear rot) esiintymistä ja siitä johtuvaa maissin korkeaa fumonisiinipitoisuutta. Siementen käsitteleminen sienitautien torjunta-aineilla tehoa moniin siemen- ja maalevintäisiin tyvitauteihin (seedling blight) ja siementauteihin (seed rot). Ehkäiseviä toimenpiteitä olisi toteuttava aina kun mahdollista, jotta sienitartunnan ja hyönteistuhon sadolle aiheuttaman vahingon riski olisi mahdollisimman pieni. Lisäksi voidaan tarvittaessa käyttää valmistajien suositusten mukaan hyväksyttyjä ja rekisteröityjä hyönteismyrkkyjä ja sienitautien torjunta-aineita toksiinien *Fusarium*-sienten torjuntaan. Integroidussa tai orgaanisessa tuholaisten torjuntaohjelmassa, jossa tuholaismyrkkyjä ei voida käyttää, on käytettävä asianmukaisia torjuntamenetelmiä. On huomattava, että sienitautien torjunta-aineiden oikea-aikainen käyttö on ratkaisevaa sieni-infektion estämiseksi ja siitä olisi päätettävä meteorologisten tietojen ja/tai viljelytarkkailun perusteella. Tartunta tapahtuu usein kukinnan aikana, eli mykotoksiinien muodostuminen on mahdollista. Jos sadossa todetaan tämän seurauksena sekä sieni-infektio että mykotoksiineja, se on otettava huomioon jyvien käsittelyssä, sekoittamisessa ja käytössä.

14. *Fusarium*-lajeja on eristetty useista nurmikasveista ja leveälehtisistä rikkakasveista, ja rikkaruohojen runsauden on osoitettu lisäävän *Fusarium*-tartuntoja. Sadon rikkaruohoja olisi torjuttava mekaanisesti tai käyttämällä rekisteröityjä rikkakasvien torjunta-aineita tai muita turvallisia ja asianmukaisia rikkakasvien hävittämismenetelmiä.
15. On näyttöä siitä, että lakoonutuminen vaikuttaa huomattavasti jyvien *Fusarium*-toksiinitasoihin. Siksi olisi vältettävä korjaamasta lakoonutunutta viljaa, varsinkin jos se on märkää ja on nähtävissä varhaisia merkkejä itämisestä. Viljan lakoonutumista voidaan välttää soveltamalla siemenmäärä oikealle tasolle, käyttämällä lannoitteita järkevästi ja käyttämällä tarvittaessa kasvien kasvunsäätteitä. Liiallista varsien lyhenemistä on vältettävä.

SADONKORJUU

16. Erittäin riskialttiit olosuhteet olisi mahdollisuuksien mukaan pyrittävä tunnistamaan säähavaintopalvelujen ja tautien seurantapalvelujen avulla. Jyvien laatu olisi arvioitava ennen sadonkorjuuta ottaen huomioon edustavan otannan ja paikan päällä tehtävän pika-analyysin rajoitukset. Jos mahdollista, olisi eristettävä sellaiset peltolohkot, kuten lakoonutuneet alueet, joilla tiedetään tai epäillään olevan runsaasti *Fusarium*-tartuntaa. Jos se on käytännössä mahdollista, hyvät olisi eroteltava sekä markkinoiden laatuvaatimusten perusteella esimerkiksi leipä- tai rehuviljaksi että korjaushetken laadun mukaan lakoonutuneisiin, kosteisiin, puhtaisiin tai kuiviin jyviin.
17. Aina kun se on mahdollista, hyvät olisi korjattava niiden kosteuspitoisuuden ollessa sopiva. *Fusarium*-sienten saastuttamien jyvien korjuun viivästyminen saattaa lisätä merkittävästi sadon mykotoksiinipitoisuutta. Jos satoa ei voida korjata kosteuspitoisuuden ollessa parhaimmillaan, olisi varmistettava, että viljan kuivaamiseen tarvittavat laitteet ovat ajoissa käytettävissä.
18. Ennen sadonkorjuuaikaa on varmistettava, että kaikki viljan korjuuseen ja varastointiin tarvittavat laitteet ovat toimintakunnossa. Laitteiden rikkoutuminen kesken kriittistä korjuuvaihetta voi huonontaa jyvien laatua ja edistää mykotoksiinien muodostusta. Tärkeitä varaosia olisi pidettävä saatavilla maatilalla, jotta korjausten aiheuttamia viivästyksiä tulisi mahdollisimman vähän. Varmista, että kosteuspitoisuuden mittaamiseen tarvittavat laitteet ovat käytettävissä ja ne on kalibroitu.
19. Olisi mahdollisuuksien mukaan vältettävä vioittamasta jyviä mekaanisesti ja niiden joutumista kosketuksiin maaperän kanssa sadonkorjuun aikana. Pienissä surkastuneissa jyvissä voi olla suurempia määriä mykotoksiineja kuin normaaleissa terveissä jyvissä. Surkastuneiden jyvien poistaminen asettamalla leikkuupuimurin säädöt sopiviksi tai sadonkorjuun jälkeen tapahtuva puhdistaminen, jossa vioittuneet hyvät ja asiaankuulumattomat materiaalit poistetaan, voi auttaa alentamaan mykotoksiinitasoa. Joillakin siemenpuhdistusmenetelmillä kuten painovoimaan perustuvilla seuloilla saadaan poistettua jonkin verran saastuneita jyviä, mutta tartunnan saaneiden oireettomien jyvien poistaminen ei onnistu tavanomaisilla puhdistusmenetelmillä.

KUIVAUS

20. Joko satoa korjattaessa tai välittömästi sen jälkeen on määriteltävä viljan kosteustaso. Kosteuden mittaamista varten valitun otoksen olisi oltava mahdollisimman edustava. Tarvittaessa vilja on kuivatettava mahdollisimman nopeasti kyseisen viljalajin varastointia varten suositeltuun kosteuspitoisuuteen. Kun korjataan märkiä jyviä, jotka on kuivatava, kuten erityisesti maissia, korjuun ja kuivauksen välisen ajan on oltava mahdollisimman lyhyt. Tällaisissa tapauksissa sadonkorjuu on siksi suunniteltava kuivureiden kapasiteetin mukaan.
21. Viljat on kuivatettava niin, että niiden kosteus varastoinnin aikana on homeenkasvun edellyttämää kosteutta alemmalla tasolla. Alle 0,65:n vesiaktiivisuus vastaa tavallisesti alle 15 prosentin kosteustasoa. Kansallisissa säännöissä olisi annettava tarkempia ohjeita kosteustasoista paikalliset varastointiolosuhteet huomioon ottaen. Tämä on tarpeen, jotta voidaan estää useiden sellaisten sienilajien kasvu, joita voi esiintyä tuoreissa jyvissä.
22. Jos kostea vilja on varastoitava ennen kuivausta, homekasvun vaara on olemassa muutamassa päivässä, ja lisäksi viljan lämpötila voi nousta. Viljat olisi kuivatettava niin, että hyvät vioittuvat mahdollisimman vähän. Ajan, jonka märät, vasta korjatut tuotteet ovat paalattuna tai kasattuna ennen kuivausta tai puhdistusta, olisi oltava mahdollisimman lyhyt sienikasvun vaaran pienentämiseksi. Märkä vilja on ilmastettava, jotta se ei kuumene liikaa ennen kuivausprosessia. Jos se on käytännössä mahdollista, erilaisen saastumisriskin omaavia viljaeräiä ei pitäisi sekoittaa keskenään.
23. Erän sisäisen kosteusvaihtelun vähentämiseksi hyvät voidaan siirtää toiseen säilytyspaikkaan tai siiloon kuivausprosessin jälkeen.

VARASTOINTI

24. Säkitettävien tuotteiden osalta on tarkistettava, että säkit ovat puhtaita ja kuivia ja että ne joko on pinottu kuormalavoille tai säkkien ja lattian välissä on vedenpitävä kerros.
25. Jos mahdollista, ilmasta jyvät järjestämällä ilmanvaihto varastointialueen läpi niin, että koko varastointialueella säilyy oikea ja tasainen lämpötila. Tarkista varastoidun viljan kosteuspitoisuus ja lämpötila säännöllisin väliajoin varastointijakson aikana. Haju voi olla merkki siitä, että viljan lämpötila nousee, etenkin jos varasto on umpinainen.
26. Mittaa varastoidun viljan lämpötila usein tasaisin aikavälein varastoinnin aikana. Lämpötilan nousu voi olla merkki mikrobin kasvusta ja/tai tuhohyönteissaastunnasta. Erottele saastuneeksi epäillyt osat viljasta ja lähetä näytteet analysoitavaksi. Erottelun jälkeen laske jäljellä olevan viljan lämpötilaa ja ilmasta se. Vältä saastuneiden jyvien käyttämistä elintarvikkeeksi tai rehuntuotantoon.
27. Hoida varastointitiloja asianmukaisesti hyönteisten ja sienten esiintymisen minimoimiseksi. Tähän voi kuulua sopivien rekisteröityjen hyönteismyrkkujen ja sienitautien torjunta-aineiden tai asianmukaisten vaihtoehtoisten menetelmien käyttäminen. Olisi huolehdittava siitä, että valitaan vain sellaisia kemikaaleja, jotka eivät vaikuta jyvien aiottuun loppukäyttöön eivätkä aiheuta haittaa, ja niiden käytön olisi oltava hyvin rajallista.
28. Sopivan hyväksytyn säilöntäaineen, esimerkiksi orgaanisten happojen kuten propionihapon käyttö voi olla eduksi rehuiksi tarkoitetulle viljalle. Propionihappo ja sen suolat ovat fungistaattisia ja niitä käytetään joskus kostean viljan säilytyksessä tilalla sadonkorjuun jälkeen estämään lämpenemistä ja homehtumista ennen käsittelyä. Ne olisi levitettävä nopeasti asianmukaisin välinein, jotta koko kyseessä oleva viljaerä saadaan käsiteltyä tasaisesti ja varmistetaan samalla toimenpiteen suorittajan turvallisuus. Jos viljaa on ennen käsittelyä säilytetty kosteana, säilöntäaine ei takaa viljan puhtautta.

KULJETUS VARASTOINNIN JÄLKEEN

29. Kuljetussäiliöiden olisi oltava kuivia eikä niissä saa olla näkyvää sienikasvustoa, hyönteisiä tai muuta saastunutta materiaalia. Kuljetussäiliöt on tarpeen mukaan puhdistettava ja desinfioitava ennen käyttöä ja uudelleenkäyttöä ja niiden on oltava aiotulle lastille sopivia. Tässä yhteydessä rekisteröidyt kaasutteen tai hyönteismyrkyt voivat olla hyödyksi. Lastia purettaessa kuljetussäiliö on tyhjennettävä kaikesta lastista ja puhdistettava asianmukaisesti.
 30. Jyväkuljetukset on suojattava kostumiselta käyttämällä katettuja tai ilmatiiviitä säiliöitä tai suojapeitteitä. Vältä lämpötilan vaihtelua ja toimia, joiden seurauksena jyvien pinnalle tiivistyy kosteutta, koska tällöin voi syntyä paikallisia kosteuskeskittymiä, jotka johtavat sienten kasvuun ja mykotoksiinin muodostumiseen.
 31. Vältä kuljetuksen aikana hyönteisten, lintujen ja jyrsijöiden aiheuttamaa saastumista käyttämällä hyönteis- ja jyrsijä-turvallisia säiliöitä ja muita soveltuvia menetelmiä ja tarvittaessa käyttämällä hyönteisiä ja jyrsijöitä karkottavia kemikaaleja, jos sellaiset ovat sallittuja jyvien aiottu loppukäyttö huomioon ottaen.
-

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 25 päivänä elokuuta 2006,
jäsenvaltioiden mahdollisuudesta pidentää uuden tehoaineen beflubutamidin väliaikaisia lupia

(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 3806)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/584/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ja 4 kohdan säännösten mukaisesti hakijan ehdottamien käyttötarkoitusten osalta. Esittelevä jäsenvaltio toimitti komissiolle arviointikertomuksen luonnoksen 3 päivänä elokuuta 2002.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan,

- (4) Esittelevän jäsenvaltion toimitettua arviointikertomusluonnoksen on käynyt ilmi, että hakijalta on pyydetty lisätietoja, joista esittelevän jäsenvaltion on niitä tarkasteltuaan toimitettava arviointi. Asiakirja-aineiston tarkastelu on sen vuoksi edelleen käynnissä, eikä arviointia ole mahdollista saada päätökseen direktiivissä 91/414/ETY säädetyssä määräajassa.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti Saksa vastaanotti maaliskuussa 1998 hakemuksen UBE Europe GmbH:ltä beflubutamidi-nimisen tehoaineen (entiset nimet: UBH 820, UR 50601) sisällyttämiseksi direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I. Komission päätöksessä 2000/784/EY ⁽²⁾ vahvistettiin, että asiakirja-aineisto oli täydellinen ja että sen voitiin periaatteessa katsoa täyttävän kyseisen direktiivin liitteissä II ja III säädetyt tietovaatimukset.

- (5) Koska arvioinnissa ei toistaiseksi ole ilmennyt välittömiä huolenaiheita, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus pidentää kyseistä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille myönnettyjä väliaikaisia lupia 24 kuukauden ajaksi direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan mukaisesti, jotta asiakirjojen tarkastelua voidaan jatkaa. Tämän 24 kuukauden ajanjakson oletetaan olevan riittävä arviointi- ja päätösmenetellyn saattamiseksi loppuun, jotta beflubutamidin mahdollisesta sisällyttämisestä liitteeseen I voidaan tehdä päätös.

- (2) Asiakirja-aineiston täydellisyys oli syytä varmistaa, jotta sitä voitaisiin tarkastella yksityiskohtaisesti ja jotta jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus myöntää asianomaista tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille väliaikainen lupa enintään kolmeksi vuodeksi noudattaen samalla direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 1 kohdassa säädetyjä edellytyksiä, erityisesti edellytystä tehdä yksityiskohtainen arviointi tehoaineesta ja kasvinsuojeluaineesta kyseisen direktiivin vaatimusten mukaisesti.

- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketäijua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

- (3) Tämän tehoaineen vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön on arvioitu direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/64/EY (EUVL L 206, 27.7.2006, s. 107).

⁽²⁾ EYVL L 311, 12.12.2000, s. 47.

Jäsenvaltiot voivat pidentää beflubutamidia sisältäville kasvinsuojeluaineille myönnettyjä väliaikaisia lupia enintään 24 kuukauden pituiseksi ajaksi tämän päätöksen tekopäivästä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä elokuuta 2006.

Komission puolesta

Markos KYPRIANOU

Komission jäsen
